

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 399 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 12 ΝΟΕΜΒΡΗ 2005

0.80 ΕΥΡΩ

Δεν είν' αυτοί που σκυμμένοι
θα πάνε στη δουλειά τους.
Δεν είν' αυτοί που ηττημένοι
ξεχάσαν τη μιλιά τους.

Είναι αυτοί: Τα πόδια τους
δεν το πατάν το χώμα.
Είναι αυτοί: Με τη φλόγα τους
η γη κινείται ακόμα.

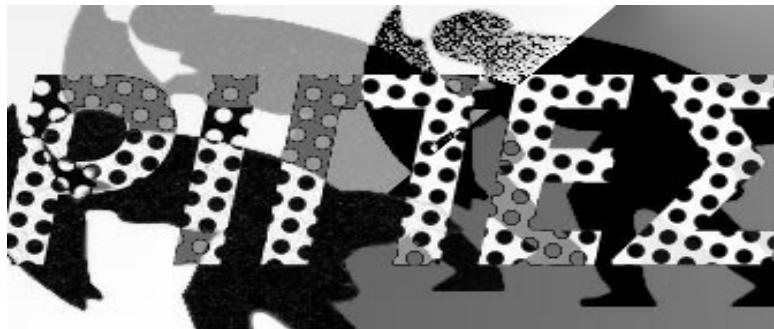
Είμαστε 'μεις

Τις πιο λαμπρές μέρες μας
δεν τις έχουμε ζήσει ακόμα

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

12/11/1969: Ο John Lennon αρνείται μετάλλιο της βασιλισσας Ελισάβετ, διαιμαρτυρόμενος για το Βιενένα 12/11/1863: Λαυρεωτικά (Ο J. B. Serpieri ζητά αποκλειστική διοχείριση των μεταλλείων 12/11/1838: Γέννηση Αλεξάντρη Μποροντίν 12/11/1933: Δημοσίευση πρώτης φωτογραφίας του «έρωτος του Λοχ Νερ» 12/11/1936: Νόμπτελ λογοτεχνίας στον Ευρένιο Ο' Νίλ 12/11/1945: Γέννηση Neil Young 12/11/1927: Ο Τρότσκι εγκαταλείπει την Σοβιετική Ενωση 12/11/1873: Για τη διάλυση διαδήλωσης φοιτητών στα Προπύλαια, χρησιμοποιούνται για πρώτη φορά προσθετικές αντλίες 12/11/1979: Θάνατος Πυθαγόρα (στιχουργό) 13/11/1914: Εφεύρεση σουτιέν 13/11/1979: Θάνατος Δημήτρη Ψαθά 13/11/1868: Θάνατος Τζονάκινο Ροσίν 13/11/1974: Θάνατος Βιτόριο ντε Σίκα 14/11: Παγκόσμια ημέρα κατά του διαβήτη 14/11/1948: Γέννηση πρίγκιπα Κάρολου 14/11/563: Θάνατος Ιουστινιανού 14/11/1840: Γέννηση Κλοντ Μονέ 14/11/1926: Ιδρυση ΕΠΟ 14/11/1989: Ο Μάνος Χατζίδακης ιδρύει την «Ορχήστρα των Χρωμάτων» 14/11/1966: Αρχή δίκης για την υπάρχεση «Ασπίδων» 14/11/1832: Κυκλοφορία πρώτου αυτοκίνητου 14/11/1960: Ιδρυση ΟΠΕΚ 15/11/1922: Εκτέλεση των έξι υπεύθυνων για την μικρασιατική καταστροφή 15/11/1747: Κατασκευή πρώτου αδιάβροχου 15/11/1951: Επιβολή θανατικής ποινής στον Νίκο Μπελογιάννη 15/11/1983: Ανακήρυξη τουρκοκυπριακού κράτους (Ντενκτάς) 15/11/1988: Ανακήρυξη παλαιοιστικού κράτους από το εθνικό συμβούλιο Παλαιοστίνης 15/11/1983: Εκτέλεση πλοιαρχού Τσάντες (17N) 15/11/1630: Θάνατος Γιόχαν Κέπλερ 15/11/1977: Ανακάλυψη τάφου του Φίλιππου Β' στη Βεργίνα (Μανδής Ανδρόνικος) 16/11/1952: Ο Παπάγος νικά στις εκλογές, παίρνοντας τις μισές ψήφους αλλά το 80% των εδρών! 16/11/1974: Ο Lou Reed κάνει ένεση ηρώινης επί σκηνής 16/11/1971: Θάνατος Στράτου Παγιωμπάζη 16/11/1939: Ιδρυση ΕΑΣΑ 16/11/1841: Κατασκευή πρώτου σωβίου (Ναπολέων Γκουερίν) 16/11/1973: Αρχή εξέγερσης Πολυτεχνείου 17/11/1973: Πολυτεχνείο 17/11/1980: Αστυνομικά γκλομπ σκοτώνουν τους Ιάκωβο Κουμή – Σταματία Κανελλοπούλου 17/11/1968: Δις εις θάνατον στον Αλέκο Παναγούλη για την απόπειρα κατά Παπαδόπουλου 17/11/1918: Ιδρυση ΚΚΕ 17/11/1942: Γέννηση Μάρτιν Σκορτσέζ 17/11/1972: Επιστρέφει στην Αργεντινή μετά από 17ετή εξορία ο Χουάν Περόν 17/11/1989: Εγκαίνια πρώτου ιδιωτικού τηλεοπτικού σταθμού στην Ελλάδα (Megavision) 17/11/1993: Θάνατος Γιώργου Μητσάκη 17/11/1944: Γέννηση Ντάνι ντε Βίτο 17/11/1869: Εγκαίνια διώρυγας Σουέζ 17/11/1936: Θάνατος Αλέξανδρου Παπαναστασίου 18/11/1897: Εφεύρεση σκούτερ 18/11/1985: Νεκρός ο 16χρονος Μιχάλης Καλτεζάς (Μελίστας) 18/11/1952: Θάνατος Πολ Ελιάρη 18/11/1985: Θάνατος Δημήτρη Γκόγκου (Μπαγιαντέρα) 18/11/1820: Ανακάλυψη Ανταρκτικής (Ναθάνιελ Πάλμερ) 18/11/1922: Θάνατος Μαρσέλ Προυστ 18/11/1934: Γέννηση Βασιλίη Βασιλικού (Θάσος).

● Φλόγες ζωγόνες στο Παρίσι και αλλού ●●● Δεν καίνε τον παλιό κόσμο, βέβαια ●●● Σηματοδοτούν, όμως, την ανάγκη να καεί ●●● Να καεί, πριν μας κάψει όλους στην κόλασή του ●●● Πλάκα και έχουν οι κοινωνιολογούντες των ημερών ●●● Ημιμαδείς, φερέφωνοι, προκατειλημμένοι, με το καρότο στο ένα χέρι και το μαστίγιο στο άλλο ●●● Δυστυχώς γι' αυτούς, οι νέοι των φλεγόμενων οδιοφραγμάτων ούτε τους διαβάζουν ούτε τους ακούνε ●●● Άλλα μάλλον δεν είναι οι εξεγερμένοι νέοι ο στόχος τους ●●● Το target group των κοινωνιολογούντων είναι οι νοικοκυράιοι ●●● Αυτοί που δεν μπορούν να καταλάβουν, ακόμα και όταν η οικονομική και κοινωνική τους κατάσταση δεν διαφέρει και πολύ απ' αυτή των εξεγερμένων νέων των γκέτο ●●● Αυτοί που έχουν απαλλοτριώσει την ικανότητα του σκέπτεσθαι και κρίνειν και γεμίζουν τα κενά της σκέψης τους ρουφώντας τη μασμένη τροφή της χυδαίας κοινωνιο-

γίας ●●● Κάποιοι άλλοι, αριστερούληδες και αριστερούτσικοι, φωνάζουν με κείνη τη γεμάτη υποκριτική αγανάκτηση το σιρίδια ●●● Μην ταυτίζετε το «δικό μας» Μάλι με τους βανδαλισμούς ●●● Αλήθεια, γνωρίζετε οποιοδήποτε εξεγερτικό γεγονός που κάποιοι «έμπειροι αγωνιστές» να μην το χαρακτήρισαν «αλητεία», «τυφλό» κ.λ.π.; ●●● Τα 'χουμε ζήσει και στη χώρα μας αυτά ●●● Ακροατήριο έτοιμο υπάρχει ●●● Γεμάτα είναι τα ίν μπαράκια και τα γραφεία των επιχειρήσεων από «πρώην» ●●●

●●● Είναι οι «κολοβές αλεπούδες» της κάθε εποχής ●●● Κάπως πρέπει να δικαιολογήσουν την τρυφλή ζωύαλα τους ●●● Κάπως πρέπει να δικαιολογήσουν τη στροφή, την αποστασιοποίηση από τα «νεανικά αμαρτήματά» τους ●●● Κατά τα λοιπά, επιστροφή στη διλιερή ελληνική πραγματικότητα ●●● Με τους πρωτοκλασίους Πιασόκους να μοιράζουν προκηρύξεις κατά της ακρίβειας στις λαϊκές ●●● Με το συνολάκι που φορούσε η Διαμαντοπούλου αγόραζε όχι την πραμάτεια ενός πάγκου αλλά μιας ολόκληρης πτέρυγας ●●● Ζαρ-

◆ Ο Σημίτης ισχυρίζεται ότι έπαθε το φρίσκο των Ιμίων, γιατί είχε έναν ανίκανο νούντρο ως αρχηγό των ενόπλων δυνάμεων. Ο ναύαρχος Λυμπέρης ισχυρίζεται ότι έπαθε το φρίσκο, γιατί το κουμάντο έκανε ένας ανίκανος πρωθυπουργός. Διαλέγετε και παίρνετε.

◆ Το ΕΣΡ επιμένει στην απόφασή του για κλείσιμο του ραδιοσταθμού Best, επειδή το δεσποταριάτο ενοχλήθηκε από την αθυροστομία του παραγωγού Γρ. Ψαριανού. Η πλειοψηφία απέρριψε την εισήγηση μελους του ΕΣΡ να εππανεξετάσει την απόφαση, επειδή αυτή προκάλεσε αντιδράσεις. Εκείνο που πρέπει να σημειωθεί είναι πως σ' αυτή τη δήθεν ανεξάρτητη αρχή συμμετέχουν (και) εκπρόσωποι όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων, οι οποίοι ψήφισαν υπέρ της μεσαιωνικής τρομο-λογοκριτικής απόφασης. Τα κόμματα, λοιπόν, έχουν την πολιτική ευθύνη της απόφασης του ΕΣΡ και κάνουν το κορόδιο, ενώ κατά τα άλλα τα στελέχη των κοινωνιολογικών κομμάτων, οι οποίοι ψήφισαν υπέρ της μεσαιωνικής τρομο-λογοκριτικής απόφασης.

στην απόφαση.

◆ Για τρεις λόγους «αγαπά την Αεροπορία» ο Κάρολος Παπούλιας. Οι δυο πρώτοι είναι οι καθιερωμένες... παπάριες που λένε οι πρόεδροι της Δημοκρατίας στις στρατιωτικές τελετές. Ο τρίτος έχει τη δική του αξία: «Για τις αποστολές της στο διεθνή χώρο». Δηλαδή, για τη συμμετοχή της στις ιμπεριολαστικές πολεμικές επιχειρήσεις. Χρειάζεται σχόλιο;

◆ Ο διεθνής χρηματοπιστωτικός οίκος «Standard and Poor's» σε έκθεσή του για την ελληνική οικονομία απειλεί με υποβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας; Σημαίνει αύξηση των επιποκίων με τα οποία δανείζεται το ελληνικό δημόσιο από τη διεθνή τραπεζική αγορά. Όλα τα σφυριά, λοιπόν, βαρούν στο ίδιο αιμόνι: πιο πολλά αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα και όσο γίνεται πιο γρήγορα.

◆ Ο πολύπλαγκτος Μακρυβέλιος των βενζινοπωλών θυμήθηκε με καθυστέρηση 9 μηνών να αποκαλύψει ότι το πρώτο διμηνιού του χρόνου κυβέρνηση,

τρα για τη μείωση του ελελείμπατος. Θεωρεί ανεπαρκείς τις προσπάθειες μεταρρύθμισης του δημόσιου τομέα και ζητά επιτάχυνση των διαφρωτικών μεταρρυθμίσεων. Τί σημαίνει υποβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας; Σημαίνει αύξηση των επιποκίων με τα οποία δανείζεται το ελληνικό δημόσιο από τη διεθνή τραπεζική αγορά. Όλα τα σφυριά, λοιπόν, βαρούν στο ίδιο αιμόνι: πιο πολλά αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα και όσο γίνεται πιο γρήγορα.

◆ Ο πολύπλαγκτος Μακρυβέλιος των βενζινοπωλών θυμήθηκε με καθυστέρηση 9 μηνών να αποκαλύψει ότι το πρώτο διμηνιού του χρόνου κυβέρνηση,

εταιρίες και πρατηριούχοι συμφώνησαν σιωπηρά να πωλούν τη βενζίνη με τις παραλίες προδιαγραφές και όχι τη βενζίνη των νέων προδιαγραφών, όπως επιβαλλόταν, με σκοπό να ξεπουλήσουν οι εταιρίες τα αποθέματά τους. Και γιατί το θυμήθηκε τώρα ο Μακρυβέλιος; Επειδή το υπουργείο Ανάπτυξης επέβαλε πρόστιμα σε

η παπάρα της εβδομάδας

Ενα σημαντικό ποσοστό μεταναστών στηρίζονται στο σύστημα κοινωνικής πρόνοιας, χωρίς να έχουν την αξιοπρέπεια να συνεισφέρουν με την εργασία τους στην περιβάλλοντα κοινωνία. Οι ίδιοι και τα παιδιά τους ευνοούν τους εαυτούς τους ως παρείσακτους. Φράνσις Φουκουγιάμα

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Εάν οι κυβερνήσεις και οι πολιτικοί συνεχίσουν να κλείνουν τα μάτια μπροστά στις μεγάλες κοινωνικές ανιστάτες, θα υποχρεωθούν αργά ή γρήγορα να αναμετρηθούν με φαινόμενα βίας τα οποία έχουν τη ρίζα τους στην εξαθλίωση. Οσοι απορούν για τις αιτίες του φαινομένου ζεχνούν ότι ήδη στης φτωχοσυνοικίες της Νάπολης και του Παλέρμο η αστυνομία εκδιώκεται από τους κατοίκους.

Ρομάνο Πρόντι

Στην Ελλάδα δεν κινδυνεύουμε από τέτοιους τύπου φαινόμενα, παρά το μεγάλο αριθμό μεταναστών, διότι οι μετανάστες πρ

■ Μηδέν του μηδενός

ΤΙ ΑΝΑΓΚΑΣΕ τον Σημίτη να γράψει βιβλίο-απολογισμό της κυβερνητικής του θητείας, ενώπιον μόλις χρόνο μετά τη λήξη τους; Η ανάγκη να δείξει ότι είναι κάποιος, να συζητηθεί, να υπάρχει στην επικαιρότητα έστω και για λίγες μέρες. Εβαλε μπροστά όλες τις «άκρες» που είχε στα μίντια, ώστε με προδημοσιεύσεις επί μισή βρομάδα να γίνει ο σχετικός ντύρος. Είναι μια χάρη που δεν αρνήθηκαν να την κάνουν σε έναν άνθρωπο που υπηρέτησε το σύστημα όσο λίγοι και ο οποίος αισθάνεται την απόρριψη και πάσχει από το σύνδρομο της στυμμένης λεμονόκουπας.

Αυτό το σύνδρομο βγαίνει και στο βιβλίο. Ακόμα και τα παπαγαλάκια που τον υμνούσαν δεν βρήκαν ένα πάτημα για να τον υμνήσουν και πάλι. Προτίμησαν να σωπήσουν. Οσοι δεν ανήκαν στην αυλή του σημείωσαν - άλλοι χαιρέκακια και άλλοι όχι - έγραψε ένα βιβλίο γεμάτο κοινοτοπίες, για να υποστρίξει ότι για όλα έφταγαν όλοι οι άλλοι εκτός από τον ίδιο. Για το φιόσικο των Ιμίων έφταγαν οι στρατιωτικοί, για τη ληστεία του χρηματιστήριου έφταγαν εκείνοι που έπαιξαν και πιάστηκαν κορύδια, ακόμα και για την εκλογική ήττα του ΠΑΣΟΚ έφταξε η προεκλογική περίοδος, δηλαδή ο Γιωργάκης. Και μόνο αυτό το τελευταίο δείχνει το πολιτικό ανάστημα του ανθρώπου. Την έκανε από την κυβέρνηση για να μη φάει τη χλαπάτσα. Πολλοί το κατάλαβαν αυτό τότε, ελάχιστοι όμως περίμεναν ότι θα τολμούσε να φορτώσει στον Γιωργάκη και στο δίμηνο της προεκλογικής περίοδου την ευθύνη για τη δική του οχταετία διακυβέρνησης.

Τίθα κάνει από δω και πέρα ο Σημίτης; Θα κινέται ως συνταξιούχος της αστικής πολιτικής μεταξύ Ακαδημίας και Κορακοχωρίου και θα περιμένει καμιά συζήτηση για την εξωτερική πολιτική ή την οικονομία στη Βουλή, για να πάρει το λόγο και να επιδιώκει να δει το όνομά του την επομένη στις εφημερίδες. Γιατί δεν έχει καν τα φόντα να γίνει Μητσοτάκης του ΠΑΣΟΚ. Από πολιτική άποψη το βιβλίο του είναι παντελώς αδιάφορο. Δεν λέει τίποτα που να μην το γνωρίζουμε, δεν αποκαλύπτει παρασκήνια, δεν μπορεί να επηρεάσει τις πολιτικές εξελίξεις, δεν ενδιαφέρει τελικά κανένα. Την επόμενη εβδομάδα ουδείς θα το θυμάται. Το πολύ να δώσει έναν υπόμενο για τίποτα φιλοκόντρες μέσα στο ΠΑΣΟΚ, αλλά κι αυτό ακόμα δεν το βλέπουμε.

Αποπροσανατολιστική ανασχηματισμολογία

Καλά τελειώσεις για την κυβέρνηση η προηγούμενη εβδομάδα και ξεκίνησε η τρέχουσα. Η σκανδαλολογία υποχώρησε, ο Μαντούβαλος και οι παρόμοιοι έφυγαν από τις πρώτες σελίδες και τα «παράθυρα», η εξέγερση της προλεταριακής νεολαίας στη Γαλλία τράβηξε πάνω της μεγάλο μέρος της προσοχής των ΜΜΕ και οι χειρισμοί που έγιναν από το Μαξίμου αποδείχτηκαν επιτυχημένοι.

Γιατί, βέβαια, μόνο ως αποτέλεσμα χειρισμών από το επικοινωνιακό επιτελείο του Μαξίμου (λέγε με Ρουσόπουλο) μπορεί να ερμηνευτεί το μπαράζ των πανομοιότυπων «φεπορτάζ» σε όλες τις εφημερίδες, συμπλητευόμενες και αντιπολιτεύομενες, που ονοίγουν ξανά το θέμα του ανασχηματισμού και προσπαθούν να αναγρεύσουν σε μείζονα πολιτικά διλήμματα τα εξής:

Θα γίνει ανασχηματισμός τώρα, στα τέλη του χρόνου ή στις αρχές του επόμενου; Θα είναι σαρωτικός ή θα περιλαμβάνει κυρίως υφουπουργούς; Χρειάζεται ή όχι συντονιστής στην κυβέρνηση; Ολα τα πρωτοκλασάτα στελέχη της ΝΔ, ειδικά αυτά που συνομίλουν με τον Καραμανλή, εμφανίστηκαν ταυτόχρονα στην πιάτσα για να απαντήσουν στα παραπάνω... κρίσιμα ερωτήματα. Τί απαντήσεις έδωσαν; Τις καθιερωμένες σ' αυτές τις περιπτώσεις... μη απαντήσεις, αλλά ζητούμενο δεν ήταν οι απαντήσεις αλλά η μεταφορά αλλού του κέντρου βάρους της πολιτικής επικαιρότητας.

Δεν γνωρίζουμε αν η στροφή «στηρίχτηκε» και με κάποιες συμφωνίες κάτω από το τραπέζι, αλλά το θεωρούμε σφόδρα πιθανόν. Εκτός αν το μοίρασμα δεν τέ-

λειωσε, οπότε θα δούμε νέα επεισόδια της σκανδαλολογίας. Της σκανδαλολογίας με ονόματα πολιτικών, γιατί αυτή με ονόματα δικαστών και δικηγόρων θα συνεχίστει. Δεν γίνεται, κάποιοι πρέπει να πληρώσουν, για να μπορέσει η «κάθαρση» να λειτουργήσει σαν κολυμβήθρα του Σιλωάδη και το σύστημα να συνεχίσει τη λειτουργία του «αποκαθαρμένο».

Περιπτέυει, βέβαια, να σημειώσουμε ότι η ανασχηματισμολογία λειτουργεί ακόμα πιο αποπροσανατολιστικά απ' όσο η κούνια και αβαθής σκανδαλολογία. Γιατί, βέβαια, το πρόβλημα δεν είναι ο ένας ή ο άλλος υπουργός ή υφουπουργός. Το πρόβλημα είναι η πολιτική της κυβέρνησης. Αυτή είναι που κάνει τους πλούσιους πλουσιότερους και τους φτωχούς φτωχότερους. Η πολιτική δεν αλλάζει κάθε που αλλάζουν οι πολι-

τικοί. Κι ούτε αξίζει τον κόπο να πάιζει κανείς σ' αυτό το παιχνίδι, ακόμα και αν πρόκειται για υπουργούς τύπου Σαρκοζί. Μπορεί η απομάκρυνσή τους να ικανοποιεί το «κοινό περί δικαίου αίσθημα», ταυτόχρονα όμως εγκυμονεί κινδύνους αποπροσανατολισμού και εκτόνωσης.

Στην Ελλάδα, βέβαια, τετοια προβλήματα δεν αντιμετωπίζουμε. Οι πρωτοκλασάτοι υπουργοί χαίρουν της εκτίμησης του πρωθυπουργού ενώ λαϊκή αντιπολίτευση στους δρόμους (ακόμα) δεν υπάρχει. Ο όλος καινύρας είναι περισσότερο καινύρας στο εσωτερικό του κυβερνώντος κόμματος, αλλά και καινύρας των διάφορων επιχειρηματικών «λόμπι», που έχουν δικούς τους πολιτικούς «σταντ μπά» και πιέζουν να τους χώσουν στην κυβέρνηση.

■ Μεταρρυθμίσεις ζητά ο Γιωργάκης

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ φορά ο Γ. Παπανδρέου διάλεξε το βήμα ενός επιχειρηματικού φόρουμ (το επήσιο συνέδριο του Ελληνοαμερικανικού Επιμελητηρίου, προκειμένου να διαδηλώσει την πρόθεση του ΠΑΣΟΚ να μη διαταράξει την κοινωνική ειρήνη και να συνδράμει την κυβέρνηση στην πρώθυπη των αντεργατικών εκείνων μεταρρυθμίσεων που έχει ανάγκη ο ελληνικός καπιταλισμός.

Η κριτική Γιωργάκη προς την κυβέρνηση ήταν μια κριτική από τα δεξιά. Την κατηγόρησε ότι καθυστερεί τις μεταρρυθμίσεις και την κάλεσε να αναλάβει πρωτοβουλίες, ακολουθώντας το παράδειγμα διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Να στηρίξει την πρώθυπη των μεταρρυθμίσεων στον «κοινωνικό διάλογο», ώστε «κι μεταρρυθμίσεις να μπορέσουν να εφαρμοστούν, να μην απορριφθούν από την κοινωνία και να εμπεδωθούν αποκτώντας συνέχεια και προοπτική». Φυσικά, τα διάφορα που λένε στις λαϊκές συνάξεις και τις περιοδείες τους ο ίδιος και τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, περί δεξιάς και σκληρής και ανάληγης πολιτικής δεν έχουν θέση στην κυριλέ σύναξη των καπιταλιστών και των υψηλόβαθμων κρατικών στελεχών.

Αναφερόμενος στο «μοντέλο ανάπτυξης» ο Γιωργάκης προτείνει να στηριχτεί αυτό στη μείωση της φορολόγησης των μη διανεμόμενων κερδών, στην αναζήτηση νέων συνεργασιών δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και στην αποδοχή από τους εργαζόμενους των «νέων μορφών απασχόλησης», απέναντι στις οποίες «πρέπει να τοποθετούνται θετικά» (οι εργαζόμενοι, γιατί οι καπιταλιστές είναι αυτοί που τις πρωθυπούν, νόμιμα και παράνομα).

Ποιο είναι το μήνυμα που στέλνει στην κεφαλαιοκρατία το ΠΑΣΟΚ; Πρώτο, ότι θα ασκήσει θεσμική αντιπολίτευση, χωρίς ακρότητες, χωρίς «πεζοδρόμιο», χωρίς να υποδουλώζει εργατικές και λαϊκές κινητοποιήσεις. Δεύτερο, ότι στον ιδεολογικό τομέα είναι διατεθειμένο να στηρίξει την πρώθυπη της συντηρητικής ανασυγκρότησης του ελληνικού καπιταλισμού, την ευθύνη της οποίας είχε, άλλωστε για περισσότερα από 10 χρόνια (1993-2004). Τρίτο, ότι είναι έτοιμο να αναλάβει τα ηνία της διακυβέρνησης, αν η κυβέρνηση φθαρεί τόσο που δεν μπορεί να κρατηθεί άλλο στην εξουσία. Σημειώνει, μάλιστα, ότι αυτή η στάση του θα πρέπει να εκτιμήθει διπλά από τους ανθρώπους του κεφαλαίου. Είναι μια στάση που προβλήματα σοβαρά δεν βάζει στην κυβέρνηση, ενώ ταυτόχρονα ετοιμάζει τη λύση μιας ομαλής διαδοχής, που θα καταφέρει να «μαζέψει» τις όποιες κοινωνικές αντιστάσεις, λόγω και των ισχυρών ιμάντων που διαθέτει το ΠΑΣΟΚ στο θεσμικό συνδικαλιστικό κίνημα (μισθωτών και αγροτών).

Άλλος... τραβάει, άλλοι πληρώνουν

Μπουρούχα το στέγαστρο Καλατράβα, λέγει ο ειδικός της εταιρίας «Γκερμάνιστερ Λόιντ», που ήρθαν το έλεγχον και έστελναν το πόρισμά τους με επιστολή στο ΥΠΕΧΩΔΕ (πονηρός ο Σουφλιάς, την έδωσε αμέσως στη δημοσιότητα). Οι ειδικοί του γερμανικού οίκου, που έκαναν επανειλημμένους ελέγχους από το Μάρτη μέχρι το Δεκέμβρη του 2004, βρήκαν άπειρες κακοτεχνίες και αστοχίες και προτείναν «συγκεκριμένες διορθωτικές ενέργειες και περαιτέρω ελέγχους, με σκοπό τη διασφάλιση της ασφάλειας και της ακεραιότητας της κατασκευής». Το μόνο που διαβεβαιώνουν κι αυτό με πολύ προσεκτικό τρόπο, που συνιστά επιφύλαξη («όσο μπορούμε να εκτιμήσουμε την κατάσταση της μεταλλικής κατασκευής από τους ελέγχους μας»), είναι ότι «δεν υπάρχει πρόβλημα ευστάθειας ή και ασφά-

λειας του Στεγάστρ

Ηχηρό χαστούκι στον Μπους

Σε πατριώδη αποτυχία για το Λευκό Οίκο εξελίχτηκε η παναμερικανική σύνοδος που πραγματοποιήθηκε στις 4 και 5 Νοέμβρη στο θέρετρο Μαρ Ντελ Πλάτα της Αργεντινής, με τη συμμετοχή 34 χωρών.

Κεντρικό θέμα της συνόδου ήταν η επανέναρξη των διαπραγματεύσεων, με βάση τις υπάρχουσες συμφρονίες, για τη δημιουργία της διαβόθητης Περιφέρειας Ελεύθερου Εμπορίου της Αμερικής (FTAA), που θα εκτείνεται από τον Καναδά μέχρι τη Χιλή. Μια πρόδος προς αυτή την κατεύθυνση θα ήταν μεγάλη προσπάθεια για την Ευρώπη, η οποία θα αποτελούσε από την ίδια περίοδο την πρώτη από τις πιο σημαντικές στρατηγικές προσπάθειες της. Η Ευρώπη θα έπρεπε να αποτελέσει η πιο σημαντική παρτίδα στην πρόσπλατη προσπάθεια της Ευρώπης για τη δημιουργία της FTAA.

λη ανάσα για το Λευκό Οίκο, όχι μόνο γιατί θα άνοιγε το δρόμο για τη δημιουργία της FTAA, αλλά και γιατί θα τη χρησιμοποιούσε προ-παγανδιστικά για να αντισταθμίσει τα πυρά που δέχεται στο εσω-τερικό σε πολλά μέτωπα και την κατακόρυφη πτώση της δημοτι-κότητάς του.

Τελικά, παρόλο που οι διαπρωγματεύσεις παρατάθηκαν πέρα από το προκαθορισμένο όριο με την ελπίδα να γίνει κάποιος συμβιβασμός ανάμεσα στις αντιμοχόμενες πλευρές, οι εργασίες της συνόδου έληξαν χωρίς να υπάρξει συμφωνία για τον καθορισμό χρονοδιαγράμματος επανένφαξης των διαπρωγματεύσεων. Ετσι, στο τελικό κείμενο υπάρχει ένα συμπλήρωμα στο οποίο έχουν καταγραφεί οι δύο αντίθετες θέσεις. Συγκεκριμένα, οι 29 από τις 34 χώρες δήλωσαν ότι θέλουν να ξαναφρίσουν οι διαπρωγματεύσεις μέσα στο 2006, ενώ οι υπόλοιπες 5, η Βραζιλία, η Αργεντινή, η Βενεζουέλα, η Ουρουγουάη και η Παραγουάη, οι οποίες αντιτίθενται στη FTAA, αρνήθηκαν να αποδεχτούν

κάπτοι χρονοδιάγραμμα και δήλωσαν ότι θα περιμένουν τα αποτελέσματα της συνόδου του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, που θα γίνει τον επόμενο μήνα στο Χονγκ Κονγκ. Το πρόβλημα για το Λευκό Οίκο δεν είναι μόνο ότι δεν έχασφάλισε την συμφωνία που ήθελε για να την αξιοποιήσει προπαγανδιστικά ως μεγάλη επιτυχία της εξωτερικής του πολιτικής, αλλά και ότι στο αντίπαλο στρατό-

«Επιχείρηση ατσάλινο παραπέτασμα»

Μια από τις μεγαλύτερες στρατιωτικές επιχειρήσεις του αμερικάνικου στρατού μετά την κατάληψη της Φαλούτζα, ξεκίνησε το περασμένο Σάββατο, 5 Νοέμβρη, στην περιοχή του δυτικού Ιράκ, κοντά στα συριακά σύνορα, όπου βρίσκονται οι πόλεις Αλ Κάιμ, Χουσάΐμπα και Καραμπίλα. Η επιχείρηση αυτή, στην οποία παίρνουν μέρος 3.500 πεζοναύτες και ιρακινοί στρατιώτες, είναι η τρίτη που γίνεται με στόχο την κατάληψη της στρατηγικής σημασίας πόλης Αλ Κάιμ και της γύρω περιοχής, η οποία θεωρείται βασική οδός εισόδου ξένων μαχητών, όπλων και πυρομαχικών από τη Συρία στο Ιράκ. Με τις δύο προηγούμενες επιχειρήσεις ο αμερικάνικος στρατός δεν κατάφερε να καταλάβει την πόλη Αλ Κάιμ, η οποία παρέμεινε υπό τον πλήρη έλεγχο των ανταρτών.

Η επιχείρηση ζεκίνησε με σφραγίδων αεροπορικούς βομβαρδισμούς στην Αλ Κάιμ, τη γειτονική Χουσάιμπα και τη γύρω περιοχή, που προκάλεσαν την καταστροφή πολλών οπιτιών καθώς και το θάνατο και τον τραυματισμό δεκάδων ανθρώπων. Ακολούθησε εκ-καθαριστική επιχείρηση από σπίτι σε σπίτι στη Χουσάιμπα, όμως, όπως δήλωσαν ομερικάνοι αξιωματικοί επικεφαλής της επιχείρησης, η αντίσταση που συναντούν οι δυνάμεις κατοχής είναι μεγαλύτερη από την αναμενόμενη και δέχονται παρατεταμένα πυρά από αντάρτες, με αποτελεσμα τις πρώτες τρεις μέρες να έχουν θέσει υπό τον ελεγχό τους μόνο ένα μικρό τμήμα της πόλης.

Σύμφωνα με ανταπόκριση (7/11/05) του γνωστού ιρακινού δημοσιογράφου Dahr Jamail, που πρώτος αποκάλυψε πριν από ένα χρόνο τη χρήση απαγορευμένων χημικών όπλων σε μεγάλη έκταση εναντίον κατοικημένων περιοχών στη Φαλούτζα, από τους βομβαρδισμούς έχουν καταστραφεί δημόσια κτίρια, ένα δημοτικό σχολείο, το προπαρασκευαστικό σχολείο για ανάρριψη της Αλ Κάιτι, δύο κτί-

αγορία της Αλ Κάιρ, όσο κτίριο
διοικητικών υπηρεσιών
της Εκπαίδευσης, το ταχυ-
δρομείο και το κέντρο τηλεπι-
κοινωνιών της Αλ Κάιρ και δύο
τζαμιά. Ακόμη ότι τα θύματα
των βομβαρδισμών παραφέ-
νουν κάτω από τα ερείπια,
γιατί οι Αμερικανοί δεν επι-
τρέπουν την ταφή των νε-
κρών και τη μεταφορά των
τραυματιών στα νοσοκομεία.

ρία (υπότιτλος)

Στην ίδια ανταπόκριση ο Dahr Jamail παραθέτει τη συγκλονιστική μαρτυρία του δημοσιογράφου Sabah Ali (γραμμένη στις 6/11/05), που αποτόλμησε να επισκεφτεί την πολιορκημένη περιοχή. Ο Sabah Ali, αφού περιγράφει πώς η διαδρομή μιας ώρας που έκανε από την Αλ Κάιμ στην πόλη Χαντίθα, που έχει καταληφθεί από τις δυνάμεις κατοχής, εξελίχτηκε σε προγ-ματική οδύσσεια 10 ωρών, λόγω των μπλόκων και των εξονυχιστικών ελέγχων, δίνει μια συγκλονιστική εικόνα της καταχτημένης πόλης.

στρατιώτες ήταν παντού στους δρόμους. Δεν γινόταν πια έρευνα στα αυτοκίνητα, μόνο Ελεγχος ταυτοτήτων. Τα ίχνη της τελευταίας επίθεσης ήταν ορατά παντού, στα κτίρια, στα πρόσωπα και στα δύσπιστα βλέμματα.

Ακούσαμε το ίδιο σενάριο. Το νερό, το ηλεκτρικό ρεύμα, τα τηλέφωνα, οι δρόμοι ήταν όλα κομμένα. Η πόλη ήταν πολιορκημένη προτού αρχίσουν οι βομβαρδισμοί στις 5 Οκτωβρίου και συνέχισε να είναι για 18 μέρες. Πολλά σπίτια ήταν κατεδαφισμένα, πολλές οικογένειες κατέφυγαν σε στρατόπεδα προσφύγων, πολλοί άνθρωποι συνελήφθηκαν, μεταξύ των οποίων ο γραμματέας της Ενωσης Μουσουλμάνων Κληρικών στη Χαντίθα και ο γιος του. Το Γενικό Νοσοκομείο ήταν κατειλημμένο για δέκα μέρες. Ο δισυνθωτής του νοσοκομείου και

ευσυνής του νοσοκομείου και ένας γιατρός χτυπήθηκαν βάναυσα και τέθηκαν υπό κράτηση για μια βδομάδα μέσα στο νοσοκομείο. Πολλά σχολεία και γραφεία είναι ακόμη κατειλημμένα. Ολα τα σπίτια ερευνήθηκαν, μερικά δύο φορές την ημέρα. Ολα τα όπλα κατασχέθηκαν, ακόμη και τα προσωπικά. Δεν υπάρχει κυβέρνηση, ούτε γραφεία, ούτε σχολεία, ούτε δουλειά, ούτε αγορές. Τίποτα. Η Χαντίθα έπεισε επαναλάμβαναν σαρκαστικά οι κάτοικοι της

Ο γιατρός Walid Al – Obeidi, διευθυντής του Γενικού Νοσοκομείου και ο γιατρός Jamil Abdul Jabbar, ο μόνος χειρουργός στην περιοχή της Χαντίθα, τέθηκαν υπότοκράτηση για μια βδομάδα, ξυλοκοπήθηκαν πολύ άσχημα και απτειλήθηκαν ότι θα αντιμετωπίσουν την ίδια μεταχείριση στο μέλλον από τον αμερικανικό

νω, μας είπε, δεν ήθελα να την αρνηθώ για να μην δημιουργήσω περισσότερα προβλήματα, αλλά δεν ήθελα και να τη δεχτώ, έτσι την έδωσα στους εργάτες καθαριότητας. Ενας από τους αμερικάνους στρατιώτες ψιφύρισε στο γιατρό ότι με την αποζημίωση που θα έπαιρνε αν όλα αυτά συνέβαιναν στις ΗΠΑ, θα μπορούσε να αγοράσει ολόκληρη την πόλη της Χαντίθα.

Τα στρατεύματα κατοχής βρίσκονται παντού. Καταλαμβάνουν κάθε σπίτι για δύο ή τρεις ώρες. Τους βλέπεις στους κήπους των σπιτιών ή στις οροφές κάθε στιγμή. Αυτή τη στιγμή έχουν υπό κατοχή 8 σχολεία, το Γραφείο Εκπαιδευσης, το υδρογωγείο, το δημαρχείο, το δικαστήριο. Έχουν γεμίσει τα παράθυρα με σακιά άμμου και τα έχουν μετατρέψει σε γραφεία. Πολλοί άνθρωποι, αντικείμενα των οποίων, χρήματα, ντοκουμέντα κ.ά. κατασχέθηκαν κατά τις έρευνες στα σπίτια τους, έχουν πάρει ένα φύλλο χαρτί που γράφει ότι μπορούν να τα βρουν σ' αυτό ή το άλλο σχολείο».

Η συγκλονιστική εικόνα της κατεστραμμένης και καταχτημένης Χαντίθα που δίνει ο ιρακινός δημοσιογράφος Sabah Ali εξηγεί γιατί δύο συνίτες πολιτικοί, που συνεργάζονται με τις αρχές κατοχής, έσπευσαν να καταδικάσουν την τελευταία αμερικανική στρατιωτική επιχείρηση στο δυτικό Ιράκ. Ο Mohsin Abdul Hamid, επικεφαλής του μεγαλύτερου σουνιτικού κόμματος, κατήγγειλε ότι «όλες οι στρατιωτικές επιχειρήσεις κατευ-

Ο γιατρός Jamil, χειρούργος 20 χρόνια, συνελήφθηκε επίσης και ξυλοκοπήθηκε πολύ άγρια. Οταν τον συναντήσαμε, 22 μέρες αργότερα, το πρόσωπό του ήταν ακόμη γαλαζωπό. Η μύτη του ήταν σπασμένη και είχε ένα μεγάλο άνοιγμα στο κεφάλι του. Μας είπε: Με χτύπησαν στα μάτια και στη μύτη, με κλώτησαν με μπότες κάτω από το πηγούνι. Ενας απ' αυτούς με απειλήσε ότι αν δεν μιλήσω μόλις μετρήσει μέχρι το τρία, θα με πυροβολήσει. Αρχισε να μετράει και μετά το τρία σήκωσε το όπλο και με χτύπησε μ' αυτό στο πίσω μέρος του κεφαλιού μου. Για μέρες δεν μπορούσα να κινηθώ ή να δώ....

Στο γιατρό Walid δόθηκε ως αποζημίωση για τον ξυλοδαρμό και τον εξευτελισμό που υπέστη το ποσό των 30 Σελινίου. Αγνέέσσαν μεν μά-

Κρεσέντο υποκρισίας για το «κρυφό» μακελειό

Την ημέρα που συμπληρώθηκε ένας χρόνος από την τελευταία αμερικανική επίθεση στη Φαλούτζα, στις 8 Νοέμβρη, διάλεξε το κρατικό ιταλικό κανάλι RAI, να προβάλει το ντοκιμαντέρ «κρυφό μακελειό», το οποίο αποκαλύπτει ότι ο αμερικανικός στρατός χρησιμοποίησε απογορευμένα χημικά όπλα μαζικά εναντίον κατοικημένων περιοχών της πόλης, που προκάλεσαν το θάνατο μεγάλου αριθμού ανταρτών και αμάχων. Η ειδηση, που πήρε μεγάλη δημοσιότητα, έκανε το γύρο του κόσμου, προκαλώντας ποικίλες αντιδράσεις εναντίον του Λευκού Οίκου, που απέκτησε έτσι ένα ακόμη πονοκέφαλο.

Το ντοκιμαντέρ αποδεικνύει με φωτογραφικό υλικό, καταγγελίες και μαρτυρίες από αυτόπτες μάρτυρες και αμερικάνους στρατιώτες ότι χρησιμοποιήθηκαν σε μαζική κλίμακα εμπρηστικές βόμβες λευκού φωσφόρου, μια βελτιωμένη έκδοση των βομβών νατπάλμ που χρησιμοποιήθηκαν στο Βιετνάμ, που τώρα έχουν το κωδικό όνομα MK77. Η χρήση τέτοιων βομβών αποτελεί παραβίαση της συνθήκης του ΟΗΕ του 1980 που απαγορεύει τη χρήση εμπρηστικών ουσιών εναντίον πολιτών και τη συνθήκη που απαγορεύει τη χρήση χημικών όπλων, την οποία οι ΗΠΑ υπέγραψαν το 1997.

Ιδιαίτερα αποκαλυπτική εί-

ναι η μαρτυρία του αμερικάνου στρατιώτη Τζεφ Ένγκλεχαρτ, από την οποία παραθέτουμε λίγα αποσπάσματα.

«Μας ειπώθηκε πηγαίνοντας στη Φαλούτζα, στο πεδίο της μάχης, ότι κάθε άνθρωπος που περπατά, μιλά, αναπνέει ήταν εχθρός. Συνεπώς, κάθε άνθρωπος που περπατούσε στο δρόμο ή βρισκόταν μέσα σε σπίτια ήταν στόχος».

Σε ερώτηση του δημοσιογράφου τι θα έλεγε στο παιδί του για τη μάχη στη Φαλούτζα απάντησε:

«Φαινόταν ακριβώς σαν μαζική δολοφονία Αράβων. Επρόκειτο κυριολεκτικά για μαζική δολοφονία».

Σε ερώτηση του δημοσιογράφου αν χρησιμοποιήθηκαν χημικά όπλα στη Φαλούτζα απάντησε:

«Από τον αμερικανικό στρατό, ναι, αναμφίβολα. Λευκός φώσφορος. Μπορεί να ήταν νατπάλμ, μπορεί και όχι. Δεν ξέρω. Αυτό που ζέρω είναι ότι χρησιμοποιήθηκε λευκός φώσφορος, που είναι σαφώς, χωρίς την παραμικρή αμφιβολία, χημικό όπλο».

Και παρακάτω: «Τα αέρια από την κεφαλή του λευκού φωσφόρου σκορπίζονται σε ένα σύννεφο. Και όταν αυτό έρθει σε επαφή με το δέρμα, προκαλεί μη αναστρέψιμη βλάβη, και γίνονται τη σάρκα μέχρι το οστό. Μπορεί να μην κάψει τα

ρούχα, αλλά θα κάψει το δέρμα κάτω από τα ρούχα. Για αυτό και δεν βοηθούν οι προστατευτικές μάσκες. Ο μόνος τρόπος για να σταματήσει το κάψιμο είναι η βρεγμένη λάσπη».

Σε ερώτηση του δημοσιογράφου αν είδε θύματα αυτών των όπλων απάντησε:

«Ναι. Καμένους. Καμένα σώματα. Εννοώ ότι έκαψαν παιδιά, ότι έκαψαν γυναίκες. Είναι ένα σύννεφο που απλώνεται σε απόσταση 150 μέτρων και κάιει κάθε ζωντανό οργανισμό που θα βρεθεί στα όρια δράσης του».

Το έγκλημα που διέπραξε ο αμερικανικός στρατός κατ' εντολή προφανώς του Λευκού Οίκου στη Φαλούτζα ήταν εξαρχής γνωστό. Το αποκάλυψε μη μόλις μέρες μετά την επίθεση, σε ρεπορτάριο στις 10 Νοέμβρη, το ισλαμικό δίκτυο

«Islam Online», στο οποίο αναφέροταν ότι «τα αμερικανικά στρατεύματα χρησιμοποιούν χημικά όπλα και δηλητηριώδη αέρια στη μεγάλης κλίμακας επίθεσή τους στο προπτύριο της Ιατρικής ομάδας του υπουργείου – είπε – αποδεικνύει ότι οι αμερικανικές δυνάμεις χρησιμοποίησαν διεθνώς απογορευμένες ουσίες, μεταξύ των οποίων αέριο μουστάρδας, αέριο νεύρων και άλλα εμπρηστικά χημικά κατά τις επιθέσεις τους στη Φαλούτζα». Από τις πηγές αυτές πήρε και η «Κόντρα» την ειδηση και τη δημοσίευση στις 13/11/04.

Το αποκάλυψε από τις πρώτες μέρες ο ιατρικός δημοσιογράφος Dahr Jamail με απονωτά ρεπορτάρια και άρθρα του. Μιλώντας ο ίδιος στο αμερικανικό κανάλι «Democracy Now!», το Νοέμβρη του 2004, είπε:

«Έχω πάρει συνεντεύξις από πολλούς πρόσφυγες όλη την περιομένη βδομάδα, που έχουν έρθει από τη Φαλούτζα σε διαφορετικό χρόνο από διαφορετικές περιοχές της πόλης. Οι ιστορίες που ακούων συνεχώς από τους πρόσφυγες περιγράφουν όπλα φωσφόρου, φρικτά καμένα σώματα, φωτιές που καίνε τους ανθρώπους όταν έρθουν σε επαφή μ' αυτά τα

όπλα και δεν σβήνουν ακόμη και όταν ρίχνουν μεγάλες ποσότητες νερού πάνω τους. Πολλοί άνθρωποι περιγράφουν επίσης βόμβες διασποράς».

Το ομολόγησε ο διοικητής της αποκρινός υπουργός Υγείας, Khalid ash-Shaykhli, με δήλωσή του στο Αλ-Τζαζίρα και στην «Ουάσιγκτον Ποστ» (που δεν τη δημοσίευσε ποτέ). «Η έρευνα που έγινε από την ιατρική ομάδα του υπουργείου – είπε – αποδεικνύει ότι οι αμερικανικές δυνάμεις χρησιμοποίησαν επιθέσεις τους στη Φαλούτζα». Από τις πηγές αυτές πήρε και η «Κόντρα» την ειδηση και τη δημοσίευση στις 13/11/04.

Τα γεγονότα μιλάνε μόνα τους. Το έγκλημα, παρόλο που αποκαλύφτηκε από την πρώτη μέρα, έμεινε μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας με την ένοχη σιωπή των ΜΜΕ. Αυτοί που σήμερα πρωτοστατούν στη «διαλεύκανση» του παριστάνοντας τους ανήξερους δεν είναι μόνο αισχροί υποκριτές αλλά και συνένοχοι στη συγκάλυψη του. Το κρατικό ιταλικό κανάλι που έβγαλε στον αέρα το «κρυφό» μακελειό, προφανώς δεν ενήργησε εν αγνοί της κυβέρνησης Μπερλουσκόνι. Δεν έγινε τυχαία ούτε κατά λάθος το τελευταίο διάστημα η δήλωση του Μπερλουσκόνι ότι ήταν

αντίθετος στον πόλεμο στο Ιράκ και ότι προσπάθησε να πείσει τον Μπους να μην τον ξεκινήσει, η οποία αναμφίβολα ενόχλησε σφόρδρα το Λευκό Οίκο. Το ίδιο διάστημα έγινε τεθεί επί τάπητος το ζήτημα της αποχώρησης των ιταλικών δυνάμεων από το Ιράκ και η κυβέρνηση Μπερλουσκόνι δέχεται πιέσεις να παρατείνει την παραμονή τους. Βουλιάζει το καράβι και τρέχουν να φύγουν τα ποντικά; Θα δούμε. Το βέβαιο είναι ότι παίζονται πολιτικά παιχνίδια, ότι, εκτός των άλλων, το «κρυφό» μακελειό της Φαλούτζα ήταν όπως και η «αποκάλυψη» από την «Ουάσιγκτον Ποστ» την περασμένη βδομάδα του δικτύου μυστικών φυλακών της CIA σε διάφορες χώρες (γνωστό εδώ και πολύ καιρό, για το ιατρικό δημοσίευσε εκτενές ρεπορτάριο σε παλιότερο φύλλο), χρησιμοποιούνται για να ασκηθούν πιέσεις και να στριμωχεί τη κυβέρνηση Μπους.

Το ελάχιστο που έχουν καθήκον να κάνουν όσοι υποκριτικά ή ειλικρινά δηλώνουν ότι μέχρι τώρα είχαν άγνοια για το μακελειό της Φαλούτζα είναι να απαγγίσουν να καθίσουν στο σκαρινή κατηγορούμενοι για εγκλήματα πολέμου ο Μπους και η συμφορία του. Και τυπικά και ουσιοστικά τα στοιχεία σε βάρος τους είναι απρόνταχτα.

■ Φορολογικές απαλλαγές στο προσωποπαγές ίδρυμα του Χαρ. Ρούσσου

Οι υπηρεσίες ανταμείβονται

στους Ι. Διώτη και Σ. Σύρο να ανακρίνουν για νύχτες τον ημιθανή και «μπουκαλένο» με κάθε είδους φάρμακα Σ. Ξηρό, κατασκευάζοντας έτσι το κατηγορητήριο στην υπόθεση 17N.

Σύμφωνα με τον Οργανισμό του ιδρύματος, ο Χ. Ρούσσος είναι ισθίος διοικητής, που ορίζει τον αντικαταστάτη του, που κι αυτός θα είναι ισθίος διοικητής του ιδρύματος. Ολόδικο του, δηλαδή, το μαγαζί. «Ο διοικητής διοικεί και διασχιζεται την περιουσία του ιδρύματος και γενικά αποφασίζει για κάθε θέμα που ακορά στη διοίκηση και στη λειτουργία του, τη διάθεση των πόρων αυτού και για κάθε ενέργεια που σχετίζεται με την εκπλήρωση των σκοπών του» (άρθρο 5 του οργανισμού του ιδρύματος). Μην φανταστείτε ότι ο κύριος αυτός έφτιαξε ένα ιδρυμα που... σφύζει από δημοκρατικές διαδικασίες, βάζοντας χοντρά το χέρι στην τοπετή του. Κατά την ιδρυση είχε διαθέσει μόνο 3 εκατ. δραχμές. Απ' ότι φαίνεται, ο Χ. Ρούσσος έχει καταγραφεί στην πολιτική ιστορία του τόπου ως το «έγκλημα του Ευαγγελισμού». Είναι ο γιατρός που, παραβιάζοντας την ιατρική δεοντολογία και τον όρο του Ιπποκράτη, επέτρεψε

φιλοδοξίες. Βήμα-βήμα οικοδομεί τις σχέσεις του με πολιτικές προσωπικότητες απ' όλο το πολιτικό φάσμα και όχι μόνο από τη ΝΔ. Με την μέχρι τώρα έρευνά μας και την επικοινωνία που είχαμε με τον ίδιο τον Χ. Ρούσσο βρήκαμε ενδιαφέροντα στοιχεία και σας τα παρουσιάζουμε.

Στην κλινική του έκανε την ειδικότητά της η κόρη του Σ. Κοσμή, γραμματέας του υπουργικού συμβουλίου της κυβέρνησης Σημίτη και ισχυρού ανδρά του σημερινού προμητού του ΠΑΣΟΚ. Ο διοικητής διοικεί και διασχιζεται την περιουσία του ιδρύματος και γενικά αποφασίζει για κάθε θέμα που ακορά στη διοίκηση και στη λειτουργία του, τη διάθεση των πόρων αυτού και για κάθε ενέργεια που σχετίζεται με την εκπλ

Σκηνές από το μέλλον

Αν εξαιρέσει κανείς τους πιο φανατικούς ακροδεξιούς στη γαλλική κυβέρνηση (Σαρκοζί και συντροφία) όλοι όσοι δημοσιολογούν τούτες τις μέρες, περιδεείς μπροστά στην εξέγερση των κολασμένων νέων προλεταρίων της Γαλλίας, εμφανίζονται εξαιρετικά αυτοκριτικοί και συναινετικοί: «Φταίμε, επειδή δεν προσέξαμε τα προάστια με την ανεργία και την εξαθλίωσή τους, φταίμε επειδή δεν τους προσφέραμε ευκαιρίες, πρέπει να επανορθώσουμε με προγράμματα κοινωνικής μέριμνας, μόρφωσης, πολιτισμού και αθλητισμού, εργασιακής ένταξης».

Το ίδιο χιλιοπαίγμένο έργο. Κάθε φορά που ζορίζονται θυμούνται να κάνουν την αυτοκριτική τους γι' αυτό που δεν έκαναν και δεν πρόκειται να κάνουν, επειδή δεν μπορούν να το κάνουν. Ο σημερινός καπιταλισμός δεν μπορεί να υπάρχει χωρίς ζώνες έσχατης ένδειας και κοινωνικής εξαθλίωσης. Τις θυμάται και υπόσχεται ότι θα τις καταργήσει μόνο όταν οι κολασμένοι αυτών των ζωνών βγαίνουν ορμητικά, άγρια, καταστροφικά στο προσκήνιο. Είτε πρόκειται για την καθημαγμένη Ανατολή είτε πρόκειται για την καρδιά των ιμπεριαλιστικών μπτροπόλεων. Μόλις το κύμα της οργής και της εξέγερσης υποχωρήσει, αφού έχει υποστεί τα χτυπήματα της πιο άγριας καταστολής, ξεχνιούνται και οι αυτοκριτικές και οι υποσχέσεις και όλα ξαναγυρίζονται στην προηγούμενη κατάσταση.

Μέσα στον κυκεώνα των ειδήσεων και των αναλύσεων που μας κατακλύζουν, ας κρατήσουμε τις εικόνες και ας κάνουμε τις δικές μας αναλύσεις, ξεχωρίζοντας το κύριο από το δευτερεύον, τις αλήθειες από τα ψεύδη.

Τότε, δεν θα είναι καθόλου δύσκολο να αντιληφθούμε ότι πίσω από τα φλεγόμενα οδοφράγματα βρίσκονται ταξικά μας αδέρφια. Νέοι προλεταρίοι από τις φτωχογειτονίες των μπτροπόλεων, που διεκδικούν το δικαίωμά τους στη ζωή. Και από την άλλη πλευρά των οδοφραγμάτων βρίσκονται οι εκπρόσωποι μιας σκληρής εξουσίας που στηρίζει ένα στυγό κοινωνικο-οικονομικό σύστημα. Ο καπιταλισμός είναι η πηγή του κακού και όχι κάποια επιμέρους πολιτική, κάποιες παραλείψεις κάποιοι κακοί χειρισμοί.

Οι εξεγερμένοι νέοι προλεταρίοι των γαλλικών πόλεων μας δείχνουν σκηνές από το μέλλον. Το δικό μας μέλλον. Το μέλλον όλων όσων ασφυκτιούν καθώς αλέθονται στις μυλόπετρες του καπιταλισμού. Πίσω από τα πύρινα οδοφράγματα θα έπρεπε να βρίσκεται σήμερα ολόκληρη η εργατική τάξη της Γαλλίας. Πύρινα οδοφράγματα θα έπρεπε να είχαν στηθεί σε ολόκληρο τον καπιταλιστικό κόσμο. Δεν μας χρειάζονται κοινωνικά πρεμιστικά. Δεν μας χρειάζονται πρόσκαιρα πημίτερα που θα πνίξουν την εξέγερση στα λασπόνερα μιας ρεφορμιστικής συναίνεσης. Λάδι στη φωτιά πρέπει να ρίξουμε. Για να υψωθεί μέσα από τις λυτρωτικές φλόγες το αίτημα για την ολοσχερή καταστροφή του συστήματος της μισθωτής σκλαβιάς. Για τη διεκδίκηση της κοινωνικής λευτεριάς.

KONTRA

Και, παππού, αυτοί οι πώς τους λες συνεπαρμένοι ευρωτσολιάδες αντί για την 28η Οκτωβρίου και την 25η Μαρτίου τι θα μας βάλουν να γιορτάζουμε;

Και τους ήρωές μας παππού;

To Halloween κορίτσι μου. Κι αντί για μπακαλιάρο σκορδαλιά θα τρώμε κολοκύθες με τη ρίγανη.

Τους ήρωες, Ανθούλα μου, θα τους αρχειοθετήσουν στο Google για να τους βρίσκονται.

■ Δημοκρατικότατα

Ξέρετε τί κρατήσαμε εμείς απ' όλα όσα προδημοσιεύτηκαν από το βιβλίο Σημίτη; Την αναφορά στα της διαδοχής και της εκχώρησης του δαχτυλιδιού στον Γιωργάκη. Επέλεξε, γράφει, να συνεννοηθεί μαζί του και όχι με άλλους που δα μπορούσαν να τον διαδεχτούν, γιατί ο Γιωργάκης είχε «τη μεγαλύτερη αποδοχή στην κοινή γνώμη!» Και ποιος το καδόρισε αυτό; Τα δημοσιεύματα των εφημερίδων και τα γκάλοπ! Ετσι, ο Σημίτης... δημοκρατικότατα παρέκαμψε το κόμμα και τα όργανά του και έδωσε το δαχτυλίδι στον Γιωργάκη, λες και το κόμμα ήταν ιδιοκτησία του. Το σημείωνουμε όχι γιατί περιμέναμε τίποτα το διαφορετικό από ένα αστικό κόμμα, αλλά γιατί ο Σημίτης και η πάλαι ποτέ «ομάδα των τεσσάρων» κατηγορούσαν τον Α. Παπανδρέου ότι κυβερνούσε το κόμμα απολυταρχικά και εφάρμοζε την ενός ανδρός αρχή. Εκείνο, βέβαια, που ποτέ δεν πρόκειται να παραδεχτεί ο Σημίτης και ο κάθε Σημίτης είναι πως και ο ίδιος ήταν δοτός και ο διάδοχός του το ίδιο. Ποιος τους επέβαλε στο ΠΑΣΟΚ; Οι «βαρόνοι των μίντια», γιατί πίστευαν ότι μ' αυτούς θα έκαναν καλύτερα τη δουλειά τους.

■ Ξεδιάντροπος

Και κάπι ακόμη αξίζει να σημειωθεί από το πατσαβούρι του Σημίτη. Η έκφραση... λύπης για τον κόσμο που έχασε λεφτά στο χρηματιστήριο. Ο γηέτης μιας κυβέρνησης που έχωσε το λαουτζίκο στο λάκο των λεόντων, που έβγαλε μέχρι και αφίσες προεκλογικές για να διαφημίσει το χρηματιστηριακό τζόγο, που οι υπουργοί της λειτουργούσαν σαν κράχτες και αβανταδόροι, ο γηέτης μιας κυβέρνησης ληστών και νταβατζήδων των ληστών, μόνο τη λύπη του αισθάνεται υποχρεωμένος να εκφράσει. Ούτε καν δυο λόγια υποκριτικής αυτοκριτικής. Αυτό νομίζουμε ότι τα λέει όλα.

■ Συνάντηση πνευμάτων

Την ανάγκη να ξεκινήσει διάλογος για την αναδεύρηση του Συντάγματος, ώστε να επιτρέπεται η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημάτων εκφράζει ο Βαγγέλης Μεϊμαράκης (συνέντευξη στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία» (6.11.05). Ως γνωστόν, την

ιδια ακριβώς άποψη έχει εκφράσει και ο Γιωργάκης Παπανδρέου. Τα μεγάλα πνεύματα για μια φορά ακόμη συναντώνται. Ο βασικός μέτοχος είναι μια καλή αφορμή για να ξεκινήσουν μια νέα συνταγματική αναδεύρηση στην οποία δια «χώσουν» και τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Τον κίνδυνο μιας τέτοιας προοπτικής σημειώναμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», αλλά δεν φανταζόμαστε ότι τα όργανα αρχίσουν να βαράνε από τόσο νωρίς.

■ Οικογενει-ακά μαχαι-ρώματα

Δεν ξέρουμε αν ο Καραμανλής έκανε με πόνο ψυχής το άδειασμα του δείου Αχιλλέα, ξέρουμε όμως ότι ο Αχιλλέας ήταν όντως πόνεσε. Τί να κάνει, όμως, κι ο δάμαλος; Κοτζάμ κόμμα και κυβέρνηση έγιναν ρόμπες με την... τηλεκατευδυνόμενη δικαστική απόφαση με την οποία η ΝΔ πήρε μια έδρα από το ΠΑΣΟΚ για να ξαναβρεθεί θουλευτής ο Αχιλλέας. Το γενικότερο συμφέρον του πολιτικού συστήματος απαιτεί την

φανέρω ότι οι νόμοι δεν είναι ίσοι για όλους. Στη δίκη αυτή όλοι οι νόμοι έγιναν λάστιχο, ερμηνεύτηκαν κατά δοκούν και πάντα σε βάρος των κατηγορουμένων. Οι ενστάσεις της υπερασπίσεως απορρίφθηκαν σε λίγα λεπτά, μάρτυρες υπεράσπισης και στοιχεία αμφισβητήθηκαν, απαξιώθηκαν, ψευδομάρτυρες έγιναν δεκτοί ως αξιόπιστοι. Κυριάρχησε το τεκμήριο ενοχής και όχι της αδωνίς λογικής. Βρέθηκαν πα παλεύνα να αποδείξω την αδωνίτητά μου κάτω από συνδήκες απομόνωσης, απαγόρευσης επικοινωνίας και κατόρθωσα να βρω στοιχεία και άλλοι με τα οποία απέδειξα την αδωνίτητά μου σχεδόν για το σύνολο των κατηγοριών. Δυστυχώς, για 3 πράξεις λόγω παρέλευσης πολλών χρόνων δεν μπόρεσα να βρω πλήρη στοιχεία για να αντικρούσω και για αυτές το «τεκμήριο ενοχής».

Ο Ηρακλής Κωστάρης στην «Ελευθεροτυπία» (συνέντευξη στους Κατερίνα Κατή και Παναγιώτη Στάθη). Υπάρχει κανείς που να μπορεί να αμφισβητήσει αυτές τις αλήθειες; Να μας πείσει πώς έγινε και ένας άνδρων που ξεκίνησε με 22 κατηγορίες, καταδικάστηκε τελικά για τρεις, επειδή ήταν οι μόνες για τις οποίες δεν κατάφερε να βρει ατράπαντο άλλοι σκαλίζοντας στιγμιότυπα από την καθημερινή του ζωή δεκαετίες πίσω;

περιδωριοποίηση των λευκών ψηφοδελτίων και η ΝΔ αυτήν υποχρεωμένη να πάρει υπόψη της. Και γιατί δεν το έκανε ο δάμαλος πριν γίνει ρόμπα με την επάνοδο από την εφεδρεία του Αχιλλέα; Μάλλον κάποια δυσλειτουργία υπήρξε, κάποιοι εκτός Μαζίμου μηχανισμοί κινήθηκαν υπέρ του Αχιλλέα και μέχρι να τα φέρουν στα ίσια τους πρόλαβαν να εισπράξουν την ξεφτίλα.

■ Γλώσσα πανθάνουσα;

«Η διαφορά είναι φαινόμενο που αναπτύσσεται σ' όλες τις κοινωνίες και σ' όλες τις εποχές. Εμφανίζεται με ιδιαίτερη ένταση όταν χαλαρώνουν οι σχέσεις και υπάρχει οικονομική κινητικότητα. Οταν αυτό γίνεται νόμιμα είναι ευκταία οικονομική και κοινωνική κινητικότητα. Δυστυχώς, όμως, σε πολλές περιπτώσεις γίνεται παράνομα. Κι αυτό που φαινόμενο συνέβαινε επί ΠΑΣΟΚ, αλλά εντάθηκε επί ΝΔ αν και έχουν περάσει μόνο δύο χρόνια».

Θόδωρος Πάγκαλος (συνέντευξη στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία», 6.11.05)

Τί ακριβώς εννοεί ο... μεγάλος τραγουδιστής; Οτι μπορεί να υπάρχει και... νόμιμο μπαζίσι; Μήπως έχει κατά νου εκείνη την ιστορική φράση που εκστόμισε ο Ανδρέας Παπανδρέου σε συνεδρίαση κυβερνητικού οργάνου, αναφερόμενος σε διοικητή μεγάλης κρατικής επιχείρησης: «Είπαμε, να κάνει ένα δωράκι στον εαυτό του, όχι όμως και 500 εκατομμύρια»;

■ Ελεύθεροι γλωσσαμέντορες!

«ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα 7 Νοεμβρίου 2005

Ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Σπύρος Ταλιαδούρος την Τρίτη 8 Νοεμβρίου στις 19.00 δα παραστεί ως εκπρόσωπος της Κυβέρνησης στην τελετή αναγόρευσης του π. Προέδρου της Κυπριακής Βουλής κ. Βάσου Λιασσαρίδη σε Επίπομπο Διδάκτωρ της Ιατρικής Σχολής του Εδυκού Καποδιστριακού Πλανητηρίου Αθηνών».

Πρόκειται για ένα από τα δεκάδες Δελτία Τύπου που εκδίδουν καθημερινά τα γραφεία υπουργείων, υπουργών, υφυπουργών, διοικητών οργανισμών κ.λπ. Δεν δα το σχολιάζαμε, αν δεν μας έβγαζε το μάτι εκείνη η αιτιατική «τον Διδάκτωρ». Αν ήταν από κανένα παραγωγικό υπουργείο, δα το καταπίναμε, όμως από το υπουργείο Παιδείας δεν καταπίνεται με τίποτα. Αυτοί είναι που επεξεργάζονται τα σχέδια προστασίας της γλωσσικής μας κληρονομιάς και ζητούν ακόμα και την επαναφορά της διδασκαλίας των αρχαίων ελληνικών. Μάθετε πρώτα νέα ελληνικά, ρε άσχετοι, και μετά συζητάμε και ελάτε να μας μιλήσετε για οτιδήποτε άλλο.

■ Χυδαία πολιτική σπέκουμα

Εδειξε, λέει, ενδιαφέρον ο Νικήτας Κακλαμάνης για την υγεία ενός νηπίου που έπρεπε να κάνει μεταμόσχευση ήπατος στο εξωτερικό. Κι όταν τέλειωσε η δερπαπέια και το παιδί με τους γονείς επέστρεψε στο Ηράκλειο, ο Κακλαμάνης πήρε τις κάμερες και πήγε για βίζια στο σπίτι των ανθρώπων, οι οποίοι τί να έκαναν, δέχτηκαν να γίνουν οι ίδιοι και το νήπιο ντεκόρ σε μια προεκλογική φίεστα του φιλόδοξου υπουργού, που ετοιμάζει την κάθοδό του στις δημοτικές εκλογές της Αθηνάς.

■ Παρουσίες και απουσίες

Το βιβλίο του «Η εποχή του φόβου. Αυτοκρατορία των ΗΠΑ και δικτατορία της αγοράς», που εκδόθηκε από τον «Λιβάνη» παρουσίασε ο Πέτρος Παπακωνσταντίνου, στέλεχος του ΝΑΡ, αρδρογράφος του «Πριν» και δημοσιογράφος της «Καθημερινής». Ποιοι έκαναν την παρουσίαση; Χρήστος Παπουτσής, Λιάνα Κανέλλη, Παναγιώτης Λαφαζάνης. Διακομματική σύνθεση δα πει ο βιαστικός. Λάθος, διότι λείπει εκπρόσωπος της ΝΔ. Μάλλον η επιλογή των ομιλητών έγινε με κριτήριο πολιτικής επιλογής-απόρριψης. Την... αριστερά εν τη ευρεία εννοία συμβολίζει το πάνελ.

■ Κατηφόρα

«Κασσάνδρειες προβλέψεις που αυγατίζουν τα κέρδη των φαρμακοβιομηχανών» χαρακτηρίζει ο «Ριζοσπάστης» τα συμπεράσματα της Πλαγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας για επερχόμενη πανδημία από τη γρίπη των πτηνών. Προφανώς, οι άνθρωποι του Περισσού έχουν επιλέξει για τον εαυτό τους το ρόλο του προστάτη της πτηνοτροφίας, που δεν είναι καπιταλιστική αλλά... σοσιαλιστική!

Mαΐς 1992. Λος Αντζελες. Μια ρατσιστική δικαστική απόφαση, που αθώωσε τους μπάτσους που ξυλοκόπησαν άγρια τον μαύρο νεαρό τον Ρόντνεϊ Κινγκ, αποτέλεσε τη σπίθα που άναψε τη φωτιά στην πόλη, αλλά και σε 12 άλλες πόλεις της Αμερικής. Αν και ο Κινγκ δεν πέθανε, η βία έσπασε αχαλίνωτη από χιλιάδες νέους, πολλοί από τους οποίους ήταν έφηβοι και μόνοι οι μισοί απ' αυτούς μαύροι, σύμφωνα με τις ανταποκρίσεις των εφημερίδων.

Το «αμερικανικό όνειρο» συνετρίβη εντυπωσιακά μπροστά στα μάτια της ανθρωπότητας αφήνοντας ένα θλιβερό απολογισμό: 58 νεκροί, 4.000 τραυματίες, 12.000 συλλήψεις. Ο τότε πρόεδρος της Γαλλίας Δημοκρατίας Φρανσουά Μιτεράν εστεύει να αποδώσει ευθύνες στη νεοφιλεύθερη πολιτική του πατέρα Μπους και του προκατόχου του Ρήγκαν, ενώ ο Μπους την ίδια στιγμή που έσπευδε να εκφράσει την «κοινωνική του ευαισθησία» με υποσχέσεις και κατευναστικές δηλώσεις, έστελνε τους μισθοφόρους δολοφόνους των επιλεκτών μονάδων πεζοναυτών να ενισχύσουν το στρατό και την αστυνομία στο Λος Αντζε-

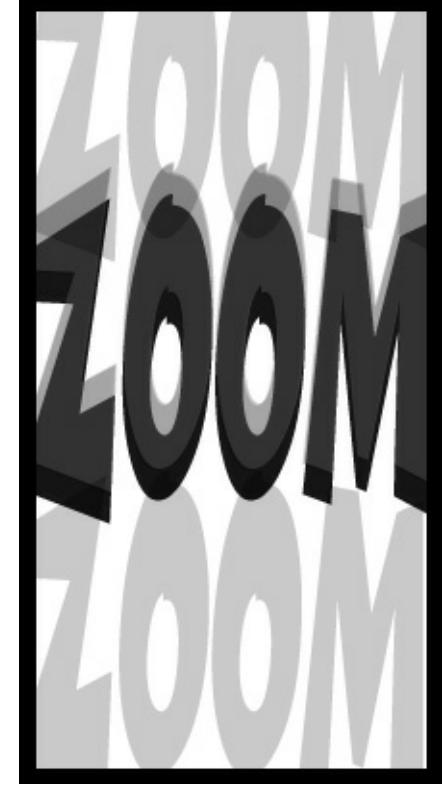
λούσουν. Κάνει και την υπόλοιπη Ευρώπη να τρέμει. Ο πρώην αρχιτραπεζίτης του Βατικανού, πρώην πρόεδρος της Κομισιόν και νυν υπουργός της «κεντροαριστεράς» για την πρωθυπουργία Ρομάνο Πρόντι προειδοποιεί ότι η ανθρώπινη τραγωδία στα προάστια της Ιταλίας καθιστά θέμα χρόνου να ξεσπάσει και εκεί εξέγερση...

Τους είπαν μετανάστες. Τους είπαν αληταριό, καθάρισμα, απόβλητους. Στο τέλος ανογκάστηκαν να παραδεχτούν ότι πρόκειται για γάλλους πολίτες, γεννημένους και μεγαλωμένους στη Γαλλία, στρωμένους σ' ένα αβάσταχτο κοινωνικό περιθώριο, χωρίς δουλειά, χωρίς κοινωνική μέριμνα, χωρίς προοπτική, που εξέγερθηκαν. Κι ύστερα, ήρθαν οι σοβαροί κοινωνιολόγοι, πολιτικοί αναλυτές, φιλόσοφοι, διανοούμενοι εν γένει, για να πασπαλίσουν με τη δική τους σκουριά ένα φαινόμενο που αναγκάστηκαν να παραδεχτούν τον ταξικό του χαρακτήρα. «Είναι μια τυφλή εξέγερση, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί επανάσταση». «Δεν έχει καμιά σχέση με το Μάι του '68, διότι δεν προβάλλει πολιτικά αιτήματα». Και άλλα τέτοια.

Τεράνουντης» του Μάι, που κοσμούν τους θεσμούς του συστήματος και τα διοικητικά συμβούλια των μεγαλύτερων καπιταλιστικών επιχειρήσεων.

Η γαλλική κυβέρνηση από τη μεριά της ισορροπεί ανάμεσα στις απαιτήσεις των πιο μαύρων οικονομικών και πολιτικών κύκλων και στις ρεφορμιστικές προτάσεις των τρομαγμένων φιλελύθερων και αριστερούτσικων πολιτικών, συνδικαλιστών και διανοούμενων. Από τη μια επιβάλλει κατάσταση έκτακτης ανάγκης και πλημμυρίζει τους δρόμους με χιλιάδες πάνοπλους μπάτσους, προχωρεί σε πογκρόμ συλλήψεων και ασκητηριακή προκρατίας, και από την άλλη υπόσχεται ότι θα διαθέσει κονδύλια για να αναπτυχθεί κάποιο κοινωνικό έργο στα εξαθλιωμένα προάστια. Το κέντρο βάρους πέφτει φυσικά στην καταστολή. Στόχος είναι να επιστρέψουν οι

Ταξική εξέγερση

λες. Ετοι, αυτή η καθαρά προλεταριακή εξέγερση ήττήθηκε απ' τη συντριπτική υπεροπτιλία των δυνάμεων καταστολής. Η «δημοκρατία» επικράτησε.

Νοέμβρης 2005. Δεκατρία χρόνια μετά, ήρθε η σειρά της «δημοκρατίκης» Γαλλίας να πάθει το ίδιο. Αυτή τη φορά ο τυφώνας της εξέγερσης είναι πιο δυνατός. Σαρώνει 300 πόλεις απ' το βορρά μέχρι το νότο. Και τα αμερικανικά πρακτορεία αναφωνούν χαρέκακα: «Οι νέοι που πετάνε πέτρες και συγκρούονται με την αστυνομία στα παρισινά προάστια είναι επαναλαμβανόμενες εικόνες μιας χώρας που περήφανα διακηρύσσει την ιδέα της γενικής εξέγερσης. Η συγκρότηση της προλεταριακής νεολαίας, ενώ ο Νοέμβρης είναι ένα εξεγερτικό κίνημα της προλεταριακής νεολαίας, σύνθετη είναι η καταστολή της προλεταριακής χαρακτηριστικής του αυθόρητου. Γιατί και ο Μάις ήταν ένα αυθόρητο κίνημα (με την επιστημονική σημασία του όρου), παρά την έντονη πολιτικολογία του. Κι αν ψάχουμε να βρούμε μια βασική διαφορά τους, θα μιλήσουμε για τον ταξικό τους χαρακτήρα. Ο Μάις ήταν πρωτίστως ένα ριζοσπαστικό εξεγερτικό κίνημα της πανεπιστημιακής νεολαίας, ενώ ο Νοέμβρης είναι ένα εξεγερτικό κίνημα της προλεταριακής νεολαίας. Ένα κίνημα με τα δικά του πολιτικά χαρακτηριστικά, που δεν μετριούνται με την ποσότητα της προλεταριολογίας, αλλά με τα πολιτικά προτάγματα που θέτει η ίδια η πράξη της εξέγερσης. Προτάγματα που όπως συμβαίνει σε κάθε αυθόρητη επαναστατική κίνημα είναι αρνητικά: δεν αντέχουμε πια την αθλιότητα, δεν θελουμε να συνεχίσουμε να ζούμε όπως μας αναγκάζετε να

Ο πραγματικός φασισμός

Από την πρώτη στιγμή που ειδόθηκε αυτή εδώ η εφημερίδα, υποστηρίζουμε ότι ο πιο επικίνδυνος φασισμός και ρατσισμός δεν είναι αυτός των θλιβερών σαλτιμπάγκων που πιστεύουν ότι είναι εγγόνια του κοντού με το τετράγωνο μουστάκι, αλλά των γροθοτομένων καθωστρέπτει πολιτικών που διαχειρίζονται το καπιταλιστικό σύστημα. Αυτοί είναι που περνούν νόμους-νεκροταφεία των εργατικών κατακτήσεων. Αυτοί είναι που καλλιεργούν τον έρποντα ρατσισμό δίνοντας σ' αφεντικά τους την πολιτική νομιμοποίηση να χρησιμοποιούν τους μετανάστες ή τους γόνους τους σαν εργαλεία άκρατης εκμετάλλευσης. Αυτοί είναι που κατεβάζουν τους μπάτσους να μαζέψουν για απέλαση τους «υπε-

ράριθμους» μετανάστες. Αυτοί είναι που στέλνουν τις μονάδες καταστολής να διαλύσουν τις εξεγέρσεις.

Αυτό ακριβώς βλέπουμε να συμβαίνει στη Γαλλία σήμερα. Δείτε πως αντιμετωπίζει το πιο δημοκρατικό κράτος στην Ευρώπη, η Γαλλία, την εξέγερση των γόνων των Αφρικανών μεταναστών (που είναι πλέον Γάλλοι πολίτες). Αφού πρώτα βγήκε ο υπουργός Εσωτερικών (και πουλέν της κυβέρνησης Ντε Βιλ-πέν) Νικολά Σαρκοζί και τους αποκάλεσε «απόβλητα», καλύπτοντας πλήρως τους μπάτσους και υποσχόμενος μέτρα πάταξης της «εγκληματικότητας», η κυβέρνηση δεν έμεινε μόνο στις μαζικές συλλήψεις (που μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, Τετάρτη βρά-

Συνδικάτα και «Αριστερά» απέναντι στην εξέγερση

Η εξέγερση των Γάλλων νεολαίων εργατών και ανέργων αντιμετωπίστηκε με καχυποψία έως και απέχθεια από τα συνδικάτα και τα κόμματα της «Αριστεράς», παρά το γεγονός ότι εμφανίστηκαν να «καταναύσουν» το έσπασμά της. Αν και όλοι σημειώνουν ότι υπάρχουν βαθύτερες αιτίες που οφείλονται στη φτώχεια και την περιθωριοποίηση ενός τμήματος του πληθυσμού, ταυτόχρονα αποδοκιμάζουν την αντιβία των εξαθλιωμένων και παίρνουν την αγιαστούρα για να κηρύξουν την «ειρήνη» και την επιστροφή στην «ομαλότητα». Στην καλύτερη περίπτωση διαχωρίζονται απ' την εργατική νεολαία στική αντιβία των γόνων των μεταναστών, ζητώντας κάποιες μεταρρυθμίσεις στα πλαίσια του καπιταλισμού, αντί να κοιτάζουν να βαθύνουν τον αντικαπιταλιστικό ογκόνα και να προσπαθή-

σουν να συσπειρώσουν γύρω απ' την εξεγερμένη νεολαία πλαταύτερα τμήματα του πληθυσμού. Τί ζητάμε όμως; Άλλοι καιροί, άλλα ήθη...

Παρακάτω παραθέτουμε αποσπάσματα από τις ανακοινώσεις διάφορων συνδικάτων και οργανώσεων της «Αριστεράς», που συλλέξαμε από τις ηλεκτρονικές τους διευθύνσεις. Τα σχόλια τα αφήνουμε σε σας. Οι εμφάσεις στα κείμενα είναι δικές μας.

«ΚΚ Γαλλίας – CGT (Γενική Συνομοσπονδία Εργατών)

Την πέμπτη μέρα των συγκρούσεων (1/11/05), το «ΚΚΓ εξέδωσε δελτίο τύπου με τίτλο: «Το ΚΚΓ καταγγέλλει τη βία και καλεί την κυβέρνηση ν' αλλάξει πολιτική». Στην ανακοίνωση, μεταξύ άλλων, αναφέρει επί λέξει: «Μετά τους θανάτους δύο

εφήβων στο Κλισί κι ενός ενήλικα στο Επινό και τις επαναλαμβανόμενες ταραχές, η ένταση παραμένει πολύ ζωντανή. **Το Κομμουνιστικό Κόμμα καταγγέλλει τη βία, απ' όπου κι αν προέρχεται.** Η πρημία θα πρέπει να επιστρέψει όσο το δυνατό γρηγορότερα και ο καθένας θα πρέπει ν' αντιληφθεί όλα τα διδάγματα».

Τρεις μέρες αργότερα, στις 4/11, με την εξέγερση να έχει επεκταθεί σε όλη τη Γαλλία, το «ΚΚΓ δημοσιεύει νέα πιο αναλυτική ανακοίνωση που καλεί τον Σαρκοζί να παραιτηθεί, δίνοντας τη συμβολή του στην εκτόνωση της κρίσης που τη θεωρεί όλο και πιο επικίνδυνη (για ποιους άραγε);». Διαβάζουμε: «Η συντριπτική πλειοψηφία των γυναικών, των ανδρών και των νέων αυτών των προστίσιων είναι τα πρώτα θύματα αυτής της βίας. Την έκρηξη αυτή προκάλεσε η ανεύθυνη προκλη-

τικότητα του υπουργού Εσωτερικών, τον οποίο παρακινούν πολιτικοί λόγοι και πρωσιπική φιλοδοξία. Καταστρέφοντας χρόνια ολόκληρα προσπαθείων ο Νικολά Σαρκοζί δεν χάνει ευκαιρία να εμφανίζεται ως εκπρόσωπος της Γαλλικής Δημοκρατίας και να αναφέρεται υποτιμητικά στους κατοίκους αυτών των περιοχών. Κάποιοι νεαροί συντάργηκαν με τη λογική της σύγκρουσης ποτεύοντας ότι έτσι θα απαλλαγούν απ' τη μιζέρια και την απελπισία. Ο Νικολά Σαρκοζί πρέπει να παραιτηθεί από το αξίωμά του. Η κυβέρνηση πρέπει να ανοιγνωρίσει την αποτυχία του Ν. Σαρκοζί και να προβεί σε δραστική αλλαγή της πολιτικής της όσον αφορά στη δημόσια τάξη. Η παρούσα κατάσταση προέρχεται από χρόνια υποτίμησης του βάρους των προβλημάτων της λεγόμενης «αστικής κρίσης» (σ.τ.μ. κρίσης των πό-

δυ, έχουν ξεπέρασει τα 180 άτομα), αλλά προχώρησε σε γαλλικό έδαφος. Το νόμο του 1955 που είχε εφαρμοστεί πρώτα στην Αλγερία και άλλη μια φορά στη Νέα Καληδονία το 1995. Ιδού τι προβλέπει αυτός ο νόμος έκτακτης ανάγκης

1. Το υπουργικό συμβούλιο μπορεί να κηρύξει κατάσταση έκτακτης ανάγκης σε ένα τμήμα ή σε όλη τη χώρα.
2. Δίνονται υπερεξουσίες στους τοπικούς άρχοντες να κηρύξουν απαγορεύσεις κυκλοφορίας και περιορισμού μεταναστών.
3. Η παραβίαση της απαγόρευσης κυκλοφορίας τιμωρείται με πρόστιμο είτε με δίμηνη φυλάκιση.
4. Η αστυνομία μπορεί να κάνει εφόδους σε περιοχές ύποπτες για διακίνηση όπλων.
5. Οι έφοδοι σε σπίτια χωρίς

λεων), την οποία οι κυβερνήσεις αρνήθηκαν να αντιμετωπίσουν, ευνοώντας τη λογικές του φιλελευθερισμού. **Η αποκάτασταση της τάξης είναι ένα επείγον καθηγήκον.** Δεν πρέπει να πέρασε η κλιμακώσιμη καστη της βίας. Το ΚΚ προτείνει τη λήψη μέτρων που θα επιτρέψουν να τεθεί τα λόγια σε μια εξελιξη δύο και πιο επικάνων:

1. Να αρχίσει πραγματικός διάλογος με τους ενδιαφερόμενους, δείχνοντας ότι υπάρχει σεβασμός της αξιοπρέπειάς τους ώστε να μελετηθούν μαζί τους τα προβλήματά τους και να δοθούν λύσεις.
2. Να δοθεί ευκαιρία στους νέους να πάρουν τη θέση τους μέσα στην κοινωνία... 3. Να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας... 4. Αν παρατηθεί στο έπακρο των μέσων προστασίας της νεολαίας, κυρίως όσους αφορούν στην πρόληψη.
5. Να αποδοθεί στις οικογένειες και στους νέους η αξιοπρέπειά τους... 6. **Η αστυνομία να υπηρετεί δύο έθνος** πράγμα που σημαίνει: εκδημοκρατία στη ΣΕΛΔΑ 1

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΔΑ 1

Μια νύχτα με τους «λυσσασμένους στασιαστές»

Το κείμενο που ακολουθεί είναι ανάδημοστευση αποσπασμάτων από την *Le Monde* (7/11/05), όπως τα βρήκαμε μεταφρασμένα στο *Indymedia*. Το παραθέτουμε γιατί δεν έχει μια εικόνα απ' την αντίτερη όχθη, αυτή της καθωστρέπτει γαλλικής κοινωνίας.

Κυριακή 6 Νοεμβρίου: 8 μ.μ. Ο Αμπντέλ, ο Μπιλάλ, ο Γιουσέφ, ο Ουσμάν, ο Ναντίρ και ο Λοράν (τα ονόματα έχουν αλλαχθεί) συναντιούνται μπροστά από το δεκαόροφο ογκόλιθο της εργατικής πολυκατοικίας υπ' αριθμόν 112 στο Ομπερβιλιέρ (σ.τ.μ. εργατικό προάστιο βόρεια του Παρισιού). Καθώς έρχεται να τους συναντήσει, ο Ρασίν, ντυμένος μ' ένα χοντρό μπουφάν, ανάβει ένα τσιγάρο και βάζει φωτιά εκεί που βρίσκονται οι κάδοι των απορριμμάτων. «Είναι θλιβερό, αλλά δεν έχουμε επιλογή», λέει ο Ναντίρ.

Εδώ και δέκα μέρες, το έργο ξαναπαίζεται καθημερινά. Η μικρή παρέα απ' αυτή την εργατική πολυκατοικία της οδού Ελέν-Κοσενέκ, στην οποία ζουν πάνω από χιλιοί ενοικιαστές, θέλει «να

τα σπάσει όλα». Αυτοκίνητα, αποθήκες, γυμναστήρια είναι στόχοι αυτής της οργής που δεν ανταποκρίνεται σε κανένα σύνθημα και σε καμία οργάνωση. «Αν μια μέρα οργανωθούμε, θα έχουμε χειροβομβίδες, εκρηκτικά, καλάσνικοφ... Θα δώσουμε ραντεβού στη Βαστίλη και θα γίνει πολέμος», απειλούν. Ούτε ντόπιοι μαφιόζοι ούτε ισλαμιστές φαίνεται να τους καθοδηγούν και ακόμα λιγότερο να τους χειραγωγούν.

Για την ώρα, η παρέα του 112 δρα μόνη στην περιοχή της: η «οργάνωση» μοιάζει μάλλον με ξαφνικό πάρτι παρά με πολεμική επιχείρηση. «Καθένας φέρνει και από κάτι», εξηγεί ο Αμπντέλ. «Έχουμε πιο πολύ διάθεση για εξέγερση μέσα μας παρά μίσος», λέει ο Γιουσέφ, ο πιο μεγάλος της συμμορίας. Στα 25 του, δηλώνει ωστόσο ότι έχει «ηρεμήσει» από τότε που αρραβωνιάστηκε. Κι όμως, νιώθει πάντα «λύσσα». Λύσσα που στοχεύει πάνω απ' όλα στον Νικολά Σαρκοζί και το «πολεμικό» του λεξιλόγιο: «Αφού είμαστε αποβράσματα, θα δεξιούμε σ' αυτό το ρατσιστή

να καθαρίσει με το Kærcher (σ.τ.μ. Ο Σαρκοζί είχε δηλώσει σε μια επίσκεψή του σε εργατικές συνοικίες ότι χρειάζονται ένα καλό πλύσιμο με Kærcher, μηχανήματα για πλύσιμο αυτοκινήτων κλπ.).

Οι λέξεις πληγώνουν πιο πολύ από τα χτυπήματα. «Ο «Σαρκό» πρέπει να παραιτηθεί. Οσο δεν ζητά συγγνώμη, θα συνεχίζουμε». Σ' αυτή τη «λύσσα» προστιθεται και το επεισόδιο με το δακρυγόνο στο τζα

ένταλμα μπορούν να γίνουν μέρα ή νύχτα.

6. Ο υπουργός Εσωτερικών μπορεί να εκδώσει εντάλματα σύλληψης απόμων θεωρούμενων επικινδυνών για τη δημόσια ασφάλεια.

7. Μπορούν να απαγορευτούν οι συγκεντρώσεις σε ορισμένες περιπτώσεις.

8. Οι Αρχές μπορούν να επιβάλουν λογοκρισία στα ΜΜΕ, τον κινηματογράφο και τις θεατρικές παραστάσεις.

9. Το καθεστώς έκτακτης ανάγκης μπορεί να επεκταθεί μετά τις 12 μέρες μόνο με έγκριση του κοινοβουλίου.

Η γαλλική κυβέρνηση, λοιπόν, κηρύσσει σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης 38 περιοχές της χώρας, συμπεριλαμβανομένων της Μασσαλίας, του Στρασβούργου, της Λιόν, της Τουλούζης και σχεδόν όλων των προαστίων του Παρισιού. Σε πολλές πόλεις επιβάλλεται απαγόρευση κυκλοφορίας. Σε ορισμένες η απαγόρευση ακρορά μόνο παιδιά κάτω των 16 απ' τις 10 το βράδυ μέχρι τις 9 το

πρωί. Τα δικαστήρια άρχισαν να ρίχνουν τις πρώτες «καμπάνες» έξαντάλωντας την αυστηρότητά τους. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε δύο περιπτώσεις που διαβάσαμε σε ανταπόκριση του Indymedia. Εξί μήνες με αναστολή σε έναν μοθήτη λυκείου, που συνελήφθη στο Montreuil και ομολόγησε ότι έριξε μια πέτρα σε έναν Ζητά κατά την επιστροφή στο σπίτι του, αφού τον είχαν λύσει στα δακρυγόνα και του είχαν σπάσει τη μύτη. Τέσσερις μήνες χωρίς αναστολή σε έναν άλλο, με την κατηγορία ότι έβαλε φωτιά σε έναν σκουπιδοτενέκε στο Pantin.

Και σα να μην έφταναν όλα αυτά, ο Σαρκοζί αποφασίζει να απελαθούν πάνω από 120 μετανάστες που συμμετείχαν στα επεισόδια, αν και είχαν άδεια παραμονής στη χώρα. Την ίδια στιγμή που ο πρωθυπουργός Ντε Βιλπέν εξήγγειλε μέτρα για.. την οικονομική ενίσχυση των φτωχών και των μεταναστών! Η Γαλλική Δημοκρατία δείχνει τα δόντια της, δείχνει το πραγματικό, το ταξικό πρόσωπο της.

Διάσημοι και άσημοι

Οταν γίνονται διάσημοι ποδοσφαιριστές, τους φορούν στο στήθος το γαλλικό εθνόσημο, τους δείχνουν να τραγουδούν τη «Μασσαλιώτιδα» και τους καμαρώνουν ως δείγματα μιας ανοιχτής, δημοκρατικής, πλουραλιστικής, πολυπολιτισμικής κοινωνίας. Οταν εξεγέρονται, θυμούνται ότι είναι μετανάστες, έστω και δευτερης και τρίτης γενιάς, με γαλλική ταυτότητα στην τσέπη, και τους αποκαλούν καθάρματα, αληταρί, απόβλητους, που δεν λένε να ενσωματωθούν στη δημοκρατική τους κοινωνία. Κι όμως, κάποιοι απ' αυτούς που έκινησαν από τα εργατικά γκέτο των προαστίων και σήμερα κολυμπούν στο χρήμα, διάσημοι ποδοσφαιριστές της Εθνικής Γαλλίας, είχαν το θάρρος να μη φτύσουν το παρελθόν τους. Δεν πέρασαν, άλλωστε πολλά χρόνια από τότε που γύριζαν κι αυτοί στα γκέτο και ξέρουν την κατάσταση πολύ καλύτερα από τους περισσότερους υποκριτές που κοινωνιολογούν τούτες τις μέρες της φωτιάς.

Λιλιάν Τουράρ: Μεγάλωσα στα προάστια και αισθάνομαι πολύ κοντά σε αυτά τα παιδιά. Η άλλη κατάσταση με αιδιάζει. Κανείς δεν κάνει τις σωστές ερωτήσεις. Κανείς δεν προσπαθεί να κοιτάξει τα πραγματικά προβλήματα. Ολοι αισχολούνται με την αναστράτεια αυτών των ανθρώπων, όμως κανείς δε συζητά πώς θα τους εξασφαλίσουμε μια δουλειά. Οι ταραχές που συγκλονίζουν το Παρίσι και τις υπόλοιπες γαλλικές μεγαλουπόλεις οφείλονται, κατά κύριο λόγο, στα προβλήματα ρατσισμού και ανεργίας. Προσπαθούν να πείσουν τον κόσμο πως πρόκειται για απλούς βανδάλους, όμως δεν είναι έτσι. Πριν τρία χρόνια οι εκλογές κρίθηκαν στο θέμα της ασφάλειας. Στις επόμενες μάλλον θα βρεθούμε αντιμέτωποι με το ίδιο ζήτημα. Προσπαθούν να βρουν κάποιον αποδιοπομπαίο τράγο μια και δεν μπορούν να λύσουν το πρόβλημα της ανεργίας.

Φλοράν Μαλουντά: Η σημερινή κατάσταση ήταν αναπόφευκτη. Οι άνθρωποι στα προάστια είναι απελπισμένοι, επομένως ήταν αναμενόμενη μια παρόμοια εξελίξη.

Ερικ Αμπιντά: Κατανοώ απόλυτα το σκεπτικό των επαναστατημένων ανθρώπων. Μεγάλωσα κι εγώ σ' ένα προάστιο της Λιόν και ξέρω την κατάσταση. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα για να καταλάβετε. Οταν ζόύσα εκεί, υπήρχε ένα σούπερ μάρκετ, όμως οι διευθυντές αρνούνταν να προσλάβουν άτομα από τη γειτονιά μας. Μπορώ να καταλάβω γιατί οι άνθρωποι βαρέθηκαν να έχουν μια τέτοια αντιμετώπιση από την κοινωνία.

δουλειές σε αποθήκες, φόρτωντες παλέτες. «Τελικά, τί άλλο θες να κάνουμε;», ξεσπάει. «Στα 100 βιογραφικά που έστειλα είχα τρεις συνεντεύξεις. Ακόμα κι όταν έχω μέσο με διώχνουν», λέει πικραμένος. Γ' αυτούς το σχολείο δεν χρησιμεύει ποτέ σε τίποτα. «Γ' αυτό τα καιμέ», φώναξε ο Μπιπλά.

Κι αν οι προκλητικές δηλώσεις του Νικολά Σαρκοζί ήταν μόνο η αφορμή που περίμεναν; Δεν ήταν αυτές που επέτρεψαν να απελευθερωθεί αυτή η «λύσσα» που μέχρι τότε συγκρατόταν; «Πνιγμούστε και αντί να μας πετάξουν σωσίβιο, μας δίνουν μια να βουλιάξουμε. Βοηθήστε μας», ανταπαντούν. Αυτοί οι νέοι αποκαλούν τους εαυτούς τους «χωρίς πυξίδα», «παρεξηγημένους», «θύματα ρατσιστικών διακρίσεων», «καταδικασμένους να ζουν σε ανθυγειενές σιτέ». (σ.τ.μ. συγκροτήματα με τεράστιες εργατικές πληκτοικίες) και «απορριπτέους». Δεν κρύβουν ούτε την ικανοποίησή τους ούτε την «περιφράνεια» τους που οι ταραχές επεκτείνονται σε όλη την επικράτεια: «Δεν υπάρχει ανταγωνισμός ανάμεσα στις σιτέ. Πρόκειται για καθαρή αλληλεγγύη».

9 μ.μ. Η παρέα ξαναβγαίνει μπροστά στο κτίριο. Οι πυροσβέστες έσβησαν τη φωτιά στους κάδους. Ο Γιουσέφ και οι φίλοι του αναρωτιούνται: «Τί καθόμαστε, θα πάμε να κάψουμε τίποτε άλλο;»

Θα προτιμούσαμε να πνιγούμε στο αίμα παρά στα σκατά!

Παρακάτω αναδημοσιεύουμε αυτούσιο ένα κείμενο που γράφτηκε από κάποιους απ' τα «αποβράσματα» που... αναστάτωσαν την δημοκρατία στη Γαλλία. Το κείμενο το ολιγόσαμε από το διαδικτυακό τόπο Indymedia της Αθήνας (8/11/05) και αποτελεί πιστή μετάφραση του κείμενου που στάλθηκε στο γαλλικό Indy.

Το κείμενο δεν είναι μανιφέστο. Ούτε και θα μπορούσε να είναι κάτι τέτοιο σε μια εξέγερση που δεν έχει φτάσει στο σημείο της πολιτικής ενιαίοποίησης, της συγκρότησης οργάνων που καταλήγουν σε πολιτικά συμπεράσματα και αιτήματα. Είναι, όμως, ένα μοχητικό πολιτικό κείμενο, με σαφέστατες αναφορές. Απηχεί σήγουρα ένα τμήμα των

εξεγερμένων (ασφαλώς όχι όλους). Και λύνει τις «απορίες» δύλων εκείνων που δε μπορούν να καταλάβουν «γιατί ολη ουτή η βία»; αλλά και εκείνων που προσπαθούν να αναγρεύσουν αυτή την εξέγερση σε ένα περιθωριακό φαινόμενο, που αφορά μόνο κάποιες ισχνές μειοψηφίες εντελώς εξαθλιωμένων νέων και έχουν βρει ήδη το φάρμακο: κάπως περισσότερα λεφτά στα προάστια της ανεργίας και της εξαθλίωσης, για να στηθούν μηχανισμοί κοινωνικής ενσωμάτωσης των νέων.

«Η εξέγερση λυσσομάνα, το αντάρτικο πόλεων εξαπλώθηκε σε δλες της συνοικίες. Οι αιτίες βρίσκονται στην κοινωνική αδικία και στην καθημερινή βία: διακρίσεις, περιθωριοποίηση ανυπόφορες συνθήκες ζωής. Σήμερα είναι πια πολύ αργά για τους «μεγάλους μας δύοκες» να πάρουν νέα μέτρα, για να κάνουν πιο υποφερτές τις συνθήκες ζωής στις συνοικίες μας, που ούτως ή άλλως δεν ήταν ποτέ ανθρώπινες ούτε ποτέ θα γίνουν.

Δεν θέλουμε πια τον διάλογο, αρκετά κοροϊδέψωμε με τα λόγια τους πατερόδεις και τις οικογένειές μας. Ο διάλογος έχει πάψει μια για πάντα, μην προσπαθείτε να μας αποκομίσετε. ΜΗΝ ΝΟΜΙΖΕΤΕ ΟΤΙ ΘΑ ΜΑΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΕΤΕ, επειδή βάζετε τους μιάμηδες και τα φερέφωνα που έχετε μετατρέψει σε όργανά σας να εκδίουν εκκλήσεις για ηρεμία. Δεν έχουμε όπλα μαζικής καταστροφής, μόνο μερικά αυτοσχέδια εκρηκτικά, δεν έχουμε βομβαρδιστικά, έχουμε μόνο τις τσέπες μας... Τρέμετε όμως μικροί βαρόνοι του Νεϊγ! Σήμερα είμαστε στις συνοικίες μας, σε λήγες μέρες θα είμαστε στην πόρτα του σπιτιού σας!

Η μάχη που ξεκινάει είναι μακρά και δίκαιη. Είμαστε δημιούργμα της κοινωνίας, κι αυτό δείχνει ότι ο πολιτισμός σας βαδίζει στο χαμό. Δεν έχουμε τίποτε πια να χάσουμε, θα προτιμήσουμε να πνιγούμε μέσα στο αίμα, παρά μέσα στα σκατά...

Μαχητές-ταραζίες του 93²

1. Νεϊγί: στις προάστια στα δυτικά του Παρισιού, παραδοσιακός τόπος κατοικίας πολλών αξιωματικών του στρατού και μεγαλοαστών (κάτι σαν του Παπάγου).

2. 93-Seine-St Denis. Διοικητικό διαμέρισμα αποτελούμενο από λαϊκά προάστια BA του Παρισιού.

(Οι σημειώσεις είναι του μεταφραστή του κειμένου)

■ Δείγμα εκφασισμού ή στημένες

δημοσκοπήσεις:

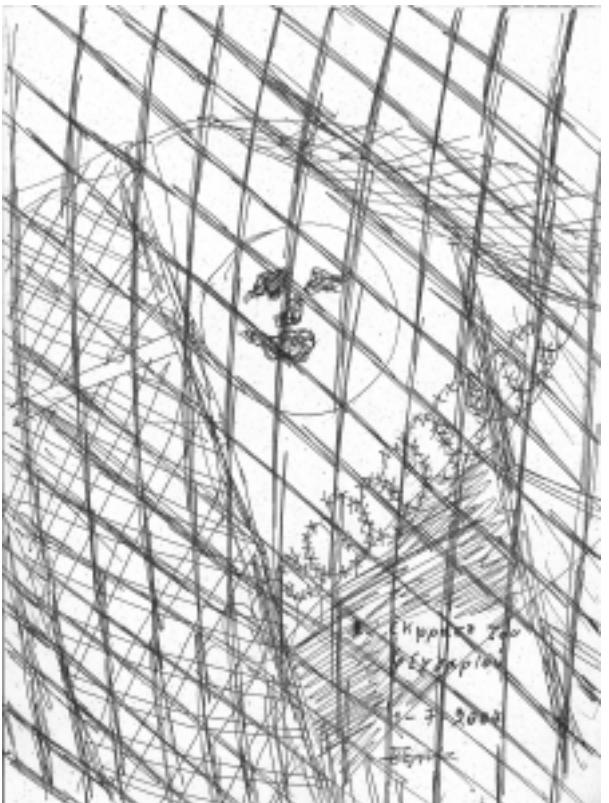
Η

■ Το τριήμερο του γιορτασμού στο Πολυτεχνείο

Χρώμα από τα λευκά κελιά

Εκθεση ζωγραφικής με έργα πολιτικών κρατούμενων

Μια διαφορετική έκθεση ζωγραφικής θα γίνει φέτος στο Πολυτεχνείο. Με πρωτοβουλία των Κινήσεων Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατούμενους, θα εκτεθούν έργα που έγιναν στην απομόνωση των γκρίζων τάφων του Κορυδαλλού. Πρόκειται για πίνακες και σκίτσα του Βασιλη Ξηρού και για μερικούς πίνακες του Ηρακλή Κωστάρη, που άρχισε να ζωγραφίζει στη φυλακή. Ο Σάββας Ξηρός, δυστυχώς δεν μπορεί να ζωγραφίσει, λόγω της κατάστασης της υγείας του.

Βασιλης Ξηρός: Εκφραση του φεγγαριού

Στην έκθεση θα εκτεθούν τα πρωτότυπα των έργων, ενώ θα πωλούνται σε χαμηλή τιμή αριθμημένα αντίγραφά τους. Τα έσοδα θα διατεθούν για την ενίσχυση των πολιτικών κρατούμενων.

Επίσης, θα βγει σε κλήρωση ένα ξύλινο καράβι, έργο του Χριστόδουλου Ξηρού. Πρόκειται για ένα κομψοτέχνημα, φτιαγμένο όλο στο χέρι, με πολύ κόπτο και εκατοντάδες ώρες δουλειάς.

■ Εκδηλώσεις αλληλεγγύης σε όλη την Ελλάδα

Στην τελική φάση βρίσκεται η προετοιμασία των εκδηλώσεων αλληλεγγύης που θα γίνουν σε μια σειρά πόλεις, ενώφει του εφετείου για την υπόθεση 17Ν, που θα αρχίσει στις 2 Δεκέμβρη στο έκτακτο τρομοδικείο του Κορυδαλλού.

Μέχρι στιγμής από τις Κινήσεις Αλληλεγγύης πληροφορούμαστε ότι εκδηλώσεις θα γίνουν στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, τα Γιάννενα, την Πάτρα, το Αγρίνιο, το Βόλο, την Καλαμάτα, την Καβάλα, την Κομοτηνή, την Ξάνθη, την Πάτρα. Οσες από τις συλλογικότητες σε εκτός Αθηνών πόλεις έχουν υλικό για τις εκδηλώσεις τους ας μας το στείλουν, για να υπάρξουν δημοσιεύματα στην «Κ» και στο διαδίκτυο.

Στην Αθήνα οι εκδηλώσεις Αλληλεγγύης θα κορυφωθούν με το δεύτερο ΑΝΤΙΠΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ (το πρώτο είχε γίνει τον περασμένο Φλεβάρη, πριν από την έναρξη της δεύτερης δίκης για τον ΕΛΑ), που θα γίνει στην ΑΣΟΕΕ την Παρασκευή και το Σάββατο 25-26 Νοέμβρη. Το διήμερο θα περιλαμβάνει πληθώρα εκδηλώσεων, ενώ θα συμμετάσχουν καλεσμένοι και από το εξωτερικό.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

φάνεια τη θεμελιώδη αντίθεση που σφραγίζει τον καπιταλισμό ως κοινωνικοοικονομικό σύστημα. Την αντίθεση ανάμεσα στο κεφάλαιο και την εργασία.

2. Ο περιορισμός της εξέγερσης στη νεολαία των προαστίων και η μη γενίκευσή της με τη συμμετοχή ευρύτερων εργατικών στρωμάτων αποκαλύπτει την κοινωνική διαφθορά που έχει υποστεί η εργατική τάξη και την πολιτική ανωριμότητα πλατιών στρωμάτων της, που άγονται και φέρονται υπό την επιρροή των αστικών και μικροαστικών πολιτικών κομμάτων και οργανώσεων.

3. Η εξέγερση αυτή δεν έχει επαναστατικό πολιτικό πρόγραμμα. Είναι όμως ένα αυθεντικό επαναστατικό κίνημα των μαζών, που δεν μανιτουλάρεται από συστηματικές πολιτικές ή κοινωνικοσυνδικαλιστικές

Ταξική εξέγερση

οργανώσεις. Είναι ένα μεγάλο σχολείο της ταξικής πάλης, που δεν μπορεί παρά ν' αφήσει παρακαταθήκες στα δρώντα πρόσωπα και στα όπια συλλογικά υποκείμενα παίρνουν μέρος σ' αυτή.

4. Η εξέγερση, εκτός από την αγριότητα του καπιταλισμού, αναδεικνύει και τη χρεοκοπία ολόκληρου του πολιτικού συστήματος και των μαζικών του οργανώσεων. Κόμματα και συνδικάτα ολόκληρου του αστικού και μικροαστικού πολιτικού φάσματος, περιδείη μπροστά στη σφραγίδη, την καθολικότητα και το ανυποχώρητο της εξέγερσης, ακόμα και όταν κάνουν κριτική στο φιλελεύθερο καπιταλιστικό μοντέλο και στις φασιστικές εξέρεσης του Σαρκοζί, δεν παραλείπουν να τονίσουν ότι

Συνδικάτα και «Αριστερά» απέναντι στην εξέγερση

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

κρατισμός, εκπαίδευση πρωτομαστική, ευελικτά μέσα. 7. Επίθεση κατά της παρασικονομίας. Να επιδειχθεί αποφασιστικότητα. 8. Να αποδοθεί η ουσία (το πνεύμα) του νόμου: ο νόμος εφαρμόζεται για όλους το ίδιο. Σεβασμός των δικαιωμάτων του απόμου, πράγμα που προϋποθέτει την ανάπτυξη-βελτίωση της έννοιας του πολίτη και της δημοκρατίας σε όλους τους τομείς του δημόσιου βίου καθώς και της λειτουργικότητας των δημοσίων υπηρεσιών. 9. Να δοθούν τα μέσα στη δικαιούγνωση νώστε να καταστήσει τον νόμο σεβαστό, με ισότητα για όλους, δηλαδή, για τους δικαστές στο ποινικό σύστημα, τα νέα μέσα που είναι απαραίτητα ώστε η ποινή για κάθε αδίκημα να γίνει το μέσον ενδινάμωσης και διαβίωσης στα πλαίσια του σεβασμού του απόμου, οι βασικοί κανόνες που μας επιτρέπουν την κοινή διαβίωση.

Στο ίδιο μήκος κύματος κινείται και το συνδικάτο που πρόσκειται στο «Κ»Κ, η CGT (Γενική Συνομοσπονδία Εργατών). Στην κοινή ανακοίνωση που εκδόθηκε κατά τη συνάντηση των αντιπροσωπειών του «Κ»Κ και της CGT στις 7 Νοέμβρη και αφορούσε γενικότερα πολιτικά και κοινωνικά ζητήματα, τα μόνα που βρήκαν να πουν για την εξέγερση ήταν τα παρακάτω: «Τα προγματικά γεγονότα στις πόλεις πέρα από την απαραίτητη βία που πρέπει να σταματήσει, εξηγούν αυτή την προγματικότητα. Η κατάσταση αυτή καθιστά αναγκαία μια επανεξέταση των μέχρι τώρα ακολουθούμενων πολιτικών. Επιβεβαιώνεται η ανάγκη για ανάληψη μιας νέας και δυναμικής κοινωνικής φιλοδοξίας για τη χώρα. Πρέπει χωρίς καθυστέρηση να αρχίσει ο διάλογος με τους εκπροσώπους των τοπικών κοινωνιών».

CFDT (Γαλλική Δημοκρατική Συνομοσπονδία Εργατών) – πρόσκειται στο Σοσιολιστικό Κόμμα

Η CFDT δηλώνοντας πολύ απασχολημένη με το θέμα και σοκαρισμένη για τα όσα συμβαίνουν, έβγαλε μία μόνο ανακοίνωση μέχρι τη 13η μέρα της εξέγερσης! Η ανακοίνωση, που δημοσιεύτηκε στις 7/11, έχει τίτλο «Η κοινωνία των πολιτών, πρέπει να συμμετέχει στις λύσεις!» Τίθεται αλληλεγγύη όχι φυσικά με τους εξερεμένους αλλά με τους «παθόντες» (μεταξύ των οποίων και οι αστυνομικοί, φυσικά): «Πολλοί εργαζόμενοι εμπλέκονται στις ευαίσθητες ζώνες: κοινωνικοί λειτουργοί, δημόσιοι υπάλληλοι, εκπαιδευτικοί, οδηγοί λεωφορείων, πυροσβέστες, αστυνομικοί, φύλακες κτηρίων, εμποροϋπάλληλοι. Η CFDT εκφράζει την απόλυτη αλληλεγγύη της, πρωτίστως σε όσους οι χώροι εργασίας τους καταστράφηκαν ή έπαθαν ζημιές. Η αλληλεγγύη μας απευθύνεται βεβαίως και στους κατοίκους των περιοχών, που είναι και τα πρώτα μέρατα αυτών των βιαιοτήτων».

CNT (Εθνική Συνομοσπονδία Εργατών)
Μέχρι και η αναρχοσυνδικαλιστική CNT (που φυσικά δε την κατατάσσουμε στο χολόπινο της ζωής... ασφαλείας) «εκφράζει την ολόθερη μυπαράστασή της μεταρρυθμίσεις, προτεραιότητα στις δημόσιες υπηρεσίες, στο σχολείο, στην κατοικία και πρόληψη για δημιουργία σταθερών θέσεων εργασίας». Γ' αυτό το σκοπό καλεί όλες τις οργανώσεις της Αριστεράς!

Η τροτοκιστική Λίγκα, ως γνήσια αντικυβερνητική (προπαντός) δύναμη, στο κύριο άρθρο της εφημερίδας της «Η κόκκινη» της 9/11/05 μεταξύ άλλων αναφέρει: «Δεν θα πρέπει να χάσουμε το στόχο μας. Ο εχθρός δεν είναι το αυτοκίνητο του γείτονα, το λεωφορείο ή το σχολείο της γειτονιάς. Ο εχθρός είναι η κυβέρνηση». Και καταλήγει στην άκρως επαναστατική πρόταση: «Η LCR σας καλεί να αφηφήσετε την απαγόρευση κυκλοφορίας, όπου έχει επιβληθεί, διαδηλώνοντας ενωμένα και ειρηνικά μέσα στις κοινότητες, τη νύχτα αν γίνεται. Οργισμένοι νέοι, κάτοικοι των προαστίων, μαζί να απαιτήσουν να ριχτεί άπλετο φως στο δράμα του Κλίσι, να τερματιστούν οι αστυνομικές προκλήσεις, να φύγει ο Σαρκοζί, να σταματήσουν οι φιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις, προτεραιότητα στις δημόσιες υπηρεσίες, στο σχολείο, στην κατοικία και πρόληψη για δημιουργία σταθερών θέσεων εργασίας. Γ' αυτό το σκοπό καλεί όλες τις οργανώσεις της Αριστεράς!

Υ: Ο Περισσός εδώ στην Ελλάδα (σε απόσταση... ασφαλείας) «εκφράζει την ολόθερη μυπαράστασή του στους σύγχρονους "Αθλίους" του Παρισιού και όλης της Γαλλίας. Καλεί το λαό να εκδηλώσει μαζικά την αλληλεγγύη του στους ζεστοκαμένους προλεταρίους των "γκέτος"» («Πριζοσπάστης» 9/11/05). Μήπως θα πρέπει να κουβεντιάσετε, ρε παιδιά, με τους Γάλλους «συντρόφους» για να ενημερωθείτε για τις... επικίνδυνες εξελίξεις; Εμείς μια κουβέντα πετάμε, μη τυχόν και διολισθήσετε σε... αριστερισμό. Τι σου κάνουν τα χιλιόμετρα της απόστασης. Γίνεσαι ένας επαναστάτης ντούρος, με κάτι αρχιδια να (με το συμπάθειο). Ειδικά αν βρίσκεις την ευκαιρία και στο «Ευρωπαϊκό Αριστερό Κόμμα» και να δεξεις ότι διαφοροποιείσαι ριζικά από τις δυνάμεις του.

■ Ασφαλιστικό

Θέατρο σκιών κυβέρνησης-ΓΣΕΕ

Ηκωμωδία επαναλαμβάνεται. Ποιος θα συντονίσει τον «εθνικό διάλογο» για το ασφαλιστικό; Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΟΚΕ), όπως προτείνει η κυβέρνηση ή οι Εθνικές Επιτροπές Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, όπως προτείνει η ΓΣΕΕ; Για το όπι πρέπει να ανοίξει το ασφαλιστικό συμφωνούν όλα τα μέρη. Η κυβέρνηση, η ΓΣΕΕ και το ΠΑΣΟΚ, που τοποθετήθηκε με δηλώσεις του Βενιζέλου στο ίδιο μήκος κύματος μ' αυτές του Πολυζωγόπουλου. Η πλάκα είναι πως με τον Πολυζωγόπουλο συμφωνεί και ο Πουπάκης της ΔΑΚΕ, που δεν θέλει ΟΚΕ.

Οπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο, η ΓΣΕΕ έστειλε επιστολή στον Παναγιωτόπουλο, με την οποία του ζητού-

σε να ανοίξει το ασφαλιστικό και τον καλούσε «να ενεργήσει άμεσα προκειμένου να συγκληθούν οι εν λόγω επιτροπές και να επιτελέσουν την αποστολή τους». Η ΓΣΕΕ που πριν μερικούς μήνες αρνιόταν οποιαδήποτε συζήτηση και κατήγγειλε την κυβέρνηση που ήθελε ν' ανοίξει το ασφαλιστικό.

Η κυβέρνηση απάντησε με κοινή ανακοίνωση των Παναγιωτόπουλου και Αλογοσκούφη, που συναντήθηκαν και αποφάσισαν να στείλουν κοινή επιστολή στον πρόεδρο και τα μέλη της διοίκησης της ΟΚΕ, με την οποία «καλούν τον πρόεδρο της ΟΚΕ να συντονίσει τον Κοινωνικό Διάλογο για το Ασφαλιστικό και να αναθέσει, σε πρότη φάση, μια σειρά απαραίτητων μελετών για τα

προβλήματα και τις προπτικές του Ασφαλιστικού Συστήματος στην Ελλάδα. Οι μελέτες αυτές θα πληρωθούν από τον Κρατικό Προϋπολογισμό».

Αλογοσκούφης και Παναγιωτόπουλος σε δηλώσεις τους διευκρίνισαν «κατηγορηματικά» ότι «ο εθνικός διάλογος για το ασφαλιστικό είναι μακράς πνοής, πολύ πέραν της τετραετίας» και «κατά συνέπεια δεν υπάρχει καμιά δικαιολογία για όσους θα επιχειρήσουν και πάλι να διασπείρουν το φόβο και την ανησυχία στην κοινή γνώμη για ένα τόσο ευαίσθητο θέμα, που αγγίζει τον κάθε Ελληνα και την κάθε Ελληνίδα».

Ξέχασε, όμως, ο «πονηρός Πανάρας» να θυμίσει πως έχει ήδη συστήσει επιτροπή για την επανάκριση του θεσμού των Βαριών και Ανθυγεινών Επαγγελμάτων, σύμφωνα με την πρόβλεψη του νόμου Ρέππα, που σημαίνει ότι θα επιχειρθεί αύξηση των ορίων ηλικίας κατά 5 χρόνια για ένα σημαντικό κομμάτι της εργατικής τάξης (έστω και αν σε πρώτη φάση αυτό εφαρμοστεί μόνο στους νεοεισερχομένους στην αγορά εργασίας). Από την άλλη, τις διαβεβαιώσεις για ορίζοντα πέραν της τετραετίας δε μπορεί να τις πάρει κανείς στα σοβαρά. Μια κυβέρνηση που ξέχασε όλες τις προεκλογικές της υποσχέσεις, μια κυβέρνηση που τη μια μέρα ανακοινώνει τη χορήγηση επιδόματος θέρμανσης και την άλλη το παίρνει πίσω έχει χάσει και τα ελάχιστα ψήγμα-

τα πολιτικής αξιοποιησίας.

Κι αν δεν πιστεύετε εμάς, ορίστε πώς βλέπει την κυβερνητική πρωτοβουλία η δεξιά «Απογευματινή»: «Έξουχιστικά θα εξεταστούν όλα τα ζητήματα που συνδέονται άμεσα με τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού καθεστώτος, όπως είναι η κατάργηση των πρώρων συνταξιοδοτήσεων, η αναπροσαρμογή των βαρέων και ανθυγεινών επαγγελμάτων, το ποσοστό αναπλήρωσης των επικουρικών συντάξεων, οι ενοποιήσεις των επικουρικών ταμείων, η χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος».

Δεν έχει νόημα, λοιπόν, να εμπλακούμε σε μια συζήτηση για τα χρονοδιαγράμματα. Είναι φανερό ότι στην ΟΚΕ ανατίθεται η ιδεολογική προετοιμασία της επίθεσης. Κάτι σαν το μπαράζ πυροβολικού στις μάχες του παρελθόντος. Οι μελέτες που θα γίνουν θα κατατίνουν στο ότι το ΙΚΑ και το ΕΤΕΑΜ αντιμετωπίζουν «χοντρό» πρόβλημα βιωσιμότητας. Πώς αντιμετωπίζεται ένα τέτοιο πρόβλημα; Με σκλήρυνση των όρων χορήγησης των ασφαλιστικών παροχών και μείωση των παροχών. Αύξηση ορίων ηλικίας (γενικά ή εντοπισμένα) και μείωση συντάξεων είναι το «διά ταύτα» όλων αυτών των μελετών. Εχουν γίνει πολλές μέχρι τώρα και όλες κατεληγούν στις ίδιες προτάσεις. Συμπέρασμα: πρέπει από τώρα κιόλας να υπάρξει ισχυρός ταξικός αντίλογος σε όλα τα επίπεδα. Άλλως το παιχνίδι θα χαθεί.

■ «Πρωτοβουλία Οικοδόμων»

Ζητείται αυτοτελής ταξική δράση

Μετά από μια μαραθώνια εκλογική διαδικασία, διάρκειας 30 ημερών, έληξαν στις 2 Νοέμβρη οι εκλογές στο Συνδικάτο Οικοδόμων Αθήνας! Για να μπορέσει κανείς να κάνει μια σοβαρή και αντικειμενική εκτίμηση των εκλογικών αποτελεσμάτων, θα χρειαστεί να γνωρίσει όλες τις παραμέτρους αυτής της διαδικασίας και όχι μόνο: πρέπει να πάει πίσω, στα προηγούμενα χρόνια, να εξετάσει τη δράση του συνδικάτου, τη σχέση των οικοδόμων μ' αυτό, τους αγώνες που έγιναν ή δεν έγιναν κ.λπ.

Όλες τις μέρες των εκλογών έγινε σοβαρή προσπάθεια από τα μέλη της Πρωτοβουλίας να ανοίξει η συζήτηση με τους οικοδόμους πάνω στα ταξικά ζητήματα, που αφορούσαν το ρόλο του συνδικάτου, τη σχέση του με την πλειαδιάσταση από την ΟΑΕΔ ήταν για μια αικόμη φορά το καρότο που μ' αυτό μαύλιζαν τους οικοδόμους για να περάσουν απ' τα παραρτήματα του συνδικάτου. Πάρα πολλοί οικοδόμοι και ιδιαίτερα οικονομικοί μετονάστες δεν γνώριζαν καν ότι γίνονταν εκλογές! Ερχονταν, όμως, για το χαρτάκι και αναγκαστικά ψήφιζαν. Με τον τρόπο αυτό διεξήθησαν οι εκλογές και στις δύο τουλάχιστον προηγούμενες τριετίες, διασφαλίζοντας έτοις μια πλασματική μαζικότητα που κάθε άλλο παρά έκφραζε την εμπιστοσύνη των οικοδόμων στην ταξική τους οργάνωση. Ήταν και είναι μια καθαρά πελατειακό τύπου σχέση που στηρίζεται σε γυάλινα πόδια. Απτή απόδειξη το ότι στις τωρινές εκλογές, που έγινε γνωστό ότι το χαρτάκι δίνεται και από τα ΚΕΠ και τον ΟΑΕΔ, χωρίς τη μεσολάβηση του συνδικάτου, η συμμετοχή έπεισε κατά 35% περίπου σε σχέση με τις προηγούμενες εκλογές (17.500 το 2002, 11.474 το 2005). Για το λόγου το αληθές εμείς προκαλούμε τους γραφειοκράτες του συνδικάτου: Ας δώσουν τα στοιχεία που καταδεικνύουν πόσοι από αυτούς που ψήφισαν δεν έπιαρναν βοήθημα! Ολα αυτά, σε συνδυασμό με τη μεγάλη διάρκεια των εκλογών και την αντιδημοκρατική συμπεριφορά πολλών στελεχών και μελών του ΠΑΜΕ, ένα πράγμα καταδεικνύουν: Οτι γ' αυτούς οι εκλογές είναι ένας μηχανισμός παραγωγής αντιπροσώπων για τα όργανα της Ομοσπονδίας και του ΕΚΑ κύρια, γ' αυτό και χρηματοποιούν κάθε θεμετό και θέματο μέσο για να εξασφαλίσουν όσο το δυνατόν μεγαλύτερη μαζικότητα.

Η Πρωτοβουλία Οικοδόμων μπορεί και πρέπει να επόμενο διάστημα, με συγκεκριμένη τακτική και ανάλογες δράσεις, να ενισχύσει την αυτοτελή της χαρακτήρα σαν ταξικό μόρφωμα. Να ενισχύσει τη ρήξη με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, να πάρει πρωτοβουλίες κριτικάροντας την ιδιώτευση σαν αδιέξοδο δρόμο. Αξιοποιώντας σ' αυτή την κατεύθυνση και την έδρα που εξέλεξε στο συνδικάτο, όχι απλά για να αντιπολεύται, αλλά και για να προβάλει ένα πρόγραμμα δράσης πάνω στη βάση καυτών προβλημάτων, όπως το μεροκάματο, το ωράριο, τα μέτρα ασφαλείας στους τόπους δουλειάς, το ασφαλιστικό.

Δεν επιδιώκουμε να γίνουμε οι νέοι σωτήρες, αλλά να δράσουμε από κοινού με τους οικοδόμους, χτυπώντας στην πράξη κάθε λογική ανάθεσης, που υποβαθμίζει το ρόλο που μπορεί και πρέπει να παίζει η πρωτοβουλιακή δράση των ιδιωτών των οικοδόμων. Ετοίμασε τη ρήξη με την οργάνωση της Αποτελεσματα εκλογών

Ψήφισαν 11.474 Εγκυρα 11.203
«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ ΤΑΞΙΚΟΣ ΕΝΩΣΗΣ»
ΕΝΩΣΗΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ: 10.818 ψήφοι και 20 έδρες
«ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ»: 217 ψήφοι και 1 έδρα
ΠΑΣΚΕ: 82 ψήφοι
ΕΝΩΣΗΣ ΔΡΑΣΗ: 74 ψήφοι

Οι υπηρεσίες ανταμείβονται

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

X. Ρούσσο και την οικογένειά του να ρυθμίζουν τα προσωπικά περουσιακά τους στοιχεία και να κάνουν τις διάφορες αγορές ακινήτων αφορολόγητα, αφού θα μπορούν να τα παρουσιάσουν ως δωρηθέντα στο ίδρυμα ή αγορασθέντα απ' αυτό.

Ο X. Ρούσσος λειτουργεί το ίδρυμα αυτό για 13 χρόνια. Στο διάστημα αυτό σύσφιξε τις σχέσεις του με τον πολιτικό κόσμο και τα εκδοτικά συγκροτήματα και σήμερα είναι αυτές οι σχέσεις που λειτουργησαν καταλυτικά στην απόφαση του πρώτην υπουργού και της Αντιτρομοκρατικής να μεταφέρουν εσπευσμένα

τον Σ. Ξηρό από το Τζάνειο, όπου είχε διακομιστεί μετά την έκρηξη στον Πειραιά και να τον παραδώσουν στον X. Ρούσσο. Με την απόφασή του, στη συνέχεια, να παραδώσει τον πολυτραυματία Σ. Ξηρό στα χέρια των Σύρου και Διώτη, που τον ανέκριναν βασανίζοντάς τον επιτί αρκετές νύχτες, πρόσφερε τεράστια βοήθεια στον αστικό κόσμο. Βοήθεια που δεν έχειστηκε και ανταμείφθηκε με τη συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση.

Ρωτήσαμε τον X.

ΣΥΜΗ-ΩΣΕΙΣ

* Αν η μισή μου καρδιά βρίσκεται εδώ πέρα, η άλλη μισή στο Παρίσι βρίσκεται.

* Δεν μπορώ πια, κουράζομαι, εκνευρίζομαι, δε βρίσκω λόγια. Ας σχολιάσει κάποιος άλλος το νέο βιβλίο του εξαίρετου συγγραφέως Κώστα Σημίτη και ειδικά τα όσα γράφει για την υπόθεση Οτασλάν.

* Και βέβαια υπάρχει λέξη που να αποφορτίζει την έννοια του βιασμού [ερώτημα της στήλης «Ριπές» στο περασμένο κοντρόφυλλο]. Τον πρωταγωνιστή - γαμπρό του Ρόμπερ ντε Νίρο στην ταινία «Meet the parents» τον έλεγαν Γκέιλορ Γαμισάκη. Λεξίκαυλε, η σειρά σας...

* Η Κοκκινοσκουφίτσα κάθεται και ρεμβάζει καδών πέφτουν τα φδινονωρινά φύλλα. Άλλα πράσινα, άλλα κίτρινα, άλλα κόκκινα. Ακόμα κι εκεί, το πάλαι ποτέ ΠΟΚ εκπροσωπείται χρωματολογικά. Κε Πάπια μου. ΠΑΟ, ΑΕΚ κι Ολυμπιακός. Ω δεοί, τι ανιστότα!

* Αφού διαβάζω ό,τι βρω μπροστά μου, καλά να πάδω. Το αλφάθητο, λέει, το πήραμε από τους φοίνικες! Σιγά να μην το πήραμε κι από τους κάκους!...

* Δηλαδή, εμείς παίρνουμε σύκα από τη συκιά του γείτονα, πατάτες από το σουύπερ μάρκετ και αλφάθητα από τους φοίνικες. Γουάου!

* Ευχαριστώ τους Μαλαισιανούς. Ετσι, για πλάκα και γι' αντίλογο.

* Με ιδιαίτερη συγκίνηση έμαθα ότι η φέτα είναι πλέον Π.Ο.Π. [Προστατευόμενης Ονομασίας Προέλευσης]. Σιγά μην είναι και Ρ.Ο.Κ. [Ρε Ουστ Καπιτάλες].

* Ο Κεφαλογιάνης υπόσχεται στους εφοπλιστές κατάργηση του ορίου ηλικίας των πλοίων και ουδείς διαμαρτύρεται! Χρειάζεται σχόλιο από μέρους μας; Κι αν ναι, για ποιους;

* Οχι επέτειος της επανάστασης, αλλά ημέρα ενότητας του λαού. Δεν βρίσκεται κανείς να του την κάνει τη δουλίτσα του Πούστιν;

* Βγήκε και η...Βοσκοπούλα, η Αγγέλα η Γκέρεκου, και δήλωσε στον τύπο ότι «δέλει ρήξεις, τομές με το κατεστημένο!» Βρε Αγγελικούλα ζάχαρη, βρε Αγγελικούλα μέλη, τι λόγια είναι αυτά; Ρήξεις με το σύστημα που σε ανέδειξε; Τομές με το σύστημα που πάντρεψε τη showbiz με την πολιτική κι έφτιαξε γέφυρες για να μπαίνει ο καθείς στη βουλή, πολιτική ή απολιτική, ευφυής ή ιδιώτης (idiot που λένε και στη γλώσσα της Αννούλας, you know?); Στη βουλή των ίσων ευκαιριών; Φτου, κακά! Μην είσαι αχάριστη, επειδή βρέθηκες σ' έναν χώρο που φημίζεται για την επαναστατική πολιτική του...

* Κι επειδή το πράγμα τριτώνει πάντα, να 'σου και ο Τσελέντης [ποιος Πάτροκλος ρε λαμάκα, τον άκουσες ποτέ να λέει αυτή τη λέξη; Για τον σεισμολόγο λέω] να μιλάει για «ταξικά χτυπήματα των σεισμών». Μωρέ μπράβο!...

* Προς σ. Γεράσιμο και αναγνώστες: Η Κοκκινοσκουφίτσα δεν συχνάζει σε ξένα γι' αυτήν χωράφια, αλλά έτσι όπως δίνονται κάποιες ειδήσεις την εκνευρίζουν. Ο τίτλος μιας φυλλάδας, γράφει ότι η ΕΕ έδωσε πράσινο φως για εισαγωγή του γενετικά τροποποιημένου καλαμποκιού 1507, για ζωτροφές. Και παρακάτω διαβάζω ότι «εξετάζεται το αίτημα για ανδρώπινη κατανάλωση, μετά από αίτηση της Pioneer/Mycogen Seeds». Κι αν πάει κανείς βαθύτερα στην είδηση, διαβάζει ότι «η υπηρεσία δέχτηκε τα αποτελέσματα...επιστημονικών ερευνών, που δείχνουν ότι το 1507 είναι εξίσου ασφαλές με το συμβατικό καλαμπόκι!» Τί να πρωτοπείς τώρα;

* Πρωτοσέλιδος τίτλος στην εφημερίδα «Δημοκρατική» της Ρόδου: «Ένωπιον του Σεπέ - Κρίνεται το χρώμα της βίλας του αρχηγού της 17Ν Αλέκου Γιωτόπουλου, στους Λειψούς». Τίτλος του άρδρου στη σελίδα 8, ο ίδιος με του εξώφυλλου, με μότο: «Πολυετής διένεξη μεταξύ του δήμου και της «οικογένειας» [με εισαγωγικά στην οικογένεια]! Ε, άδικο είχα που τους έκανα ένα γερό λούσιμο; Με «Wash and Go Parapera»...

* Μη γελάσετε. Η Άλεκα είπε στη συνδιάσκεψη της νεολαίας ότι δα πρέπει να πολλαπλασιαστεί ο προβληματισμός, η εξειδίκευση και η ανάδειξη νέων ζητημάτων. Με τους παραδοσιακούς τρόπους πολλαπλασιασμού των ειδών, κυρία;

* Πάντως η στήλη προτείνει στους εν λόγω νέους [αλλά και στους μεγάλους του ίδιου μαγαζιού] ένα νέο ζήτημα προς ανάδειξη: Πολιτικοί κρατούμενοι. Είστε;

* Είναι λέσι ο λιγότερο εργατικός αμερικανός πρόεδρος όλων των εποχών. Είναι βέβαιο ότι δεν προσμετρήθηκε κάποια βασική ενασχόληση του.

* «Αιώνες δεν απόστασες να γέρνεις σαν το νωδρό το βόδι στο ζυγό

να σου δερίζουν άλλοι ό,τι εσύ σπέρνεις, αργούς να τρέφεις στάζοντας ιδρό;

Να χύνεις αίμα αυτούς για να πλουταίνεις, να τους υψώνεις σκύβοντας στη γη

κι εσύ να λαχταράς, να μη χορτάίνεις και το πικρό σου το ξερό ψωμί

(Κ. Χατζόπουλος - «Ενα παραμύθι»)

Κοκκινοσκουφίτσα

■ Το Πενταμελές Εφετείο ανέστειλε την εκτέλεση της ποινής της

Ελεύθερη η Ειρήνη Αθανασάκη

Ελεύθερη είναι από την περασμένη Τετάρτη η Ειρήνη Αθανασάκη. Τη Δευτέρα, το Πενταμελές Εφετείο Αναστολών, με ομόφωνη απόφασή του, έκανε δεκτή την αίτηση αναστολής εκτέλεσης της ποινής, που υπέβαλε η καταδίκασμένη για την υπόθεση ΕΛΑ, επιβάλλοντάς της τους περιοριστικούς όρους της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα, της εμφάνισης μια φορά το μήνα στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής κατοικίας της και της καταβολής εγγύησης ύψους 3.000 ευρώ.

Η απόφαση έγινε δεκτή με χειροκροτήματα από το αικροστήριο, στο οποίο παρευρίσκονταν συγγενείς και φίλοι της Αθανασάκη καθώς και μελή των Κινήσεων Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατούμενους. Τα δάκρυα στα μάτια του Χρήστου Τσιγαρίδη και του Μιχάλη Κασίμη, συγκατηγορούμενων της Αθανασάκη στις δύο δίκες για την υπόθεση ΕΛΑ, και το δυνατό «μπράβο» που ο Τσιγαρίδης φώναξε απευθύνομενος προς το δικαστήριο, είναι χαρακτηριστικά του κλίματος που επικράτησε αφέως μετά την ανακοίνωση της απόφασης.

Προηγουμένως, στη διαδικασία, κατέθεσαν ως μάρτυρες οι Βάσω Καραϊδρού και Τάσος Κατίντζαρος, που αναφέρθηκαν στα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι ήλικιων, άρρωστοι και ανήμπτοροι γονείς της Αθανασάκη, που έχουν την ίδια ως μοναδικό τους στήριγμα, καθώς ο μοναδικός αδερφός της εργάζεται ως καθηγητής στην Κεφαλονιά. Αναφέρθηκαν ακόμη στο σοβαρό πρόβλημα που

αντιμετωπίζει η ίδια, καθώς έχει ανάγκη να εργαστεί για να στηρίξει τους γονείς της, αλλά και για να διατηρήσει τον ασφαλιστικό δεσμό και να μπορέσει να βγει στη συνταξη.

Η ιδιαίτερη Αθανασάκη απευθύνθηκε με λίγα λόγια στο δικαστήριο. Αυτά που σας είπαν οι μάρτυρες για τους γονείς μου -είπε απευθύνομενη στους δικαστές- ισχύουν. Ο πατέρας μου είναι 82 ετών και σοβαρά άρρωστος και η μητέρα μου 74 και πάσχει από σακχαρώδη διαβήτη. Δεν μπορούν να κινηθούν καθώς έχασαν το μοναδικό τους στήριγμα, που ήταν η ΕΛΑ. Υπάρχει υπέρ του κατηγορούμενου, για την οποία είναι αφιβισθίλια είναι υπέρ της ελευθερίας.

Ο εισαγγελέας της έδρας πρότεινε την απόρριψη της αίτησης, επειδή δεν συντρέχουν οι όροι και οι προϋποθέσεις του νόμου, όπως είπε. Η αιτούσα έχει υποστεί σοβαρή αβλάβη, όχι όμως αφιβισθίλιων αλλά επειδή δεν προέκυψε τίποτα, ενώ άλλοι τρεις τον έχουν κρίνει ένοχο απλής συνέργειας στην πράξη, τρεις δικαστές τον έχουν κρίνει καμία σημασία. Η βλάβη που θα έχω υποστεί θα είναι ανεπανόρθωτη.

Ο εισαγγελέας πρότεινε την απόρριψη της αίτησης, επειδή δεν συντρέχουν οι όροι και οι προϋποθέσεις του νόμου, όπως είπε. Η αιτούσα έχει υποστεί σοβαρή αβλάβη, όχι όμως αφιβισθίλιων αλλά επειδή δεν προέκυψε τίποτα, ενώ άλλοι τρεις τον έχουν κρίνει ένοχο απλής συνέργειας στην πράξη, τρεις δικαστές τον έχουν κρίνει καμία σημασία. Η βλάβη που θα έχω υποστεί θα είναι ανεπανόρθωτη.

Ο Δ. Τσοβόλας αναφέρθηκε στις αποφάσεις των δικαστηρίων για την υπόθεση ΕΛΑ και στις συνθήκες που αυτά διεξήχθησαν. Πώς να μας σέβεται ο κόδιμος ως Δικαιοσύνη, αναρωτήθηκε και κάλεσε τους δικαστές να τολμήσουν. Οπως τολμήσαν το δεύτερο δικαστήριο και είπε «αθώω», έτσι να τολμήσετε και σεις και να πείτε «ελεύθερη με όρους», κατέληξε.

Ας σημειωθεί, ότι και σ' αυτή τη δίκη στην οποία προέκυψε την ΕΛΑ, ενώ το δεύτερο δικαστήριο δεν δέχτηκε την ψυχική συνδρομή σε όλες τις ενέργειες του ΕΛΑ, ενώ το δεύτερο δικαστήριο πειθήνια δέχτηκε τη «γραμμή» και καταδίκασε όλους τους κατηγορούμενους για ψυχική συνδρομή σε όλες τις ενέργειες του ΕΛΑ, ενώ το δεύτερο δικαστήριο δεν δέχτηκε την ψυχική συνδρομή για τον Τσιγαρίδη, που είχε αναλάβει την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής του στον ΕΛΑ, ενώ για τους υπόλοιπους τρεις έκρινε ότι δεν αποδειχτήκε ότι υπήρξαν μελητού του ΕΛΑ

Αμ' έπος, αμ' έργον

Με επιτροπή «8 σοφών» μετιχειρίει η κυβέρνηση να ξεθεμελιώσει κάθε εναπόμενον στοιχείο ακαδημαϊκής λειτουργίας στο Πανεπιστήμιο.

Στο στόχαστρο της επιτροπής μπήκε και το άσυλο.

Ετσι εξηγείται και η επιμονή της κυβέρνησης να μεταφέρει ένα κυβερνητικό κτίριο στην αυλή του Πάντειου Πανεπιστήμιου. Με μπάτσους να το φυλάνε, κάμερες να το εποπτεύουν και ασφαλίζες να περιτριγυρίζουν στους χώρους γύρω και μέσα στο Πανεπιστήμιο.

Μια πρώτη γεύση πήραμε πριν λίγες μέρες, όταν Ματάδες παρατάχθηκαν μπροστά στο Πανεπιστήμιο για να τρομοκρατήσουν τους φοιτητές που διαδήλωναν ενάντια στη μεταφορά της Γενικής Γραμματείας Τύπου στο νεόδμητο κτίριο δίπλα από το Πάντειο.

■ Ζητούνται απαντήσεις

Είναι μερικά πράγματα που δεν καταπίνονται με τίποτα. Ο τέως υπουργός Μ. Σταθόπουλος δήλωσε ότι αναβάλει την κατάθεση μήνυσης, επειδή ο τέως κρατούμενος Γ. Ιατρίδης δήλωσε πως θα επανορθώσει τα όσα είπε γ' αυτόν στην κατάθεσή του. Δηλαδή, η τιμή του κ. Σταθόπουλου εξαρτάται τώρα από τη διόρθωση ενός ανθρώπου, για τον οποίο ο κ. Σταθόπουλος έλεγε ότι δεν πρέπει να του έχουμε καμιά εμπιστούνη, επειδή είναι κατηγορούμενος και μπορεί να λέει ό,τι θέλει;

Ο Ιατρίδης κατέθεσε στον ειδικό εφέτη ανακριτή Ι. Σίδερη πως μέσω του πατέρα του έφτασε στον Σταθόπουλο ο οποίος παρενέβη στον Καλούση και αιτά τον αποφυλάκιση (τον Ιατρίδη), χωρίς να πάρει τα 50 εκατομμύρια που ζητούσε. Η σύζυγος του Ιατρίδη κατέθεσε πως στον Καλούση παρενέβη ανώτερος κρατικός παράγοντας, για το όνομα του οποίου παρέπεμψε στον σύζυγό της. Ποιος είναι επιτέλους αυτός ο κρατικός παράγοντας; Ετσι του ήρθε τον Ιατρίδη και πέταξε το όνομα του Σταθόπουλου; Μήπως είναι βαλτός από κάποιους; Τελικά, απαντήσεις δεν θα πάρουμε.

Οι λύκοι ουρλιάζουν

Τα μαλλιά έχουν ασπρίσει προ πολλού. Το κορμί έχει κυρτώσει όχι τόσο από τα χρόνια όσο από τις κακουχίες, τις εξορίες, τις φυλακές, το κυνηγητό, τη φτώχεια. Ομως η ψυχή παραμένει εφηβική, ογωνιστική, ανυπόταχτη. Το πέρασμά του σκορπά πάντοι αισιοδοξία. Τιμή σ' αυτή την αισιοδοξία ενός αιώνια έφηβου, ενός αινιπτόταχτου αγωνιστή είναι η δημοσίευση αυτού του μικρού πονήματος που μας έστειλε.

Οχι, δεν παίζω, γράφω και οπάνω νοήματα όσο κι αν είναι σοβαρά ή απλά και να τα κάνω στίχους για διάβασμα, για να μένουν στο χαρτί. Οσο κι αν είναι πικρά στην έμπνευση. Γιατί τούτα είναι κατ' εικόνα και ομοίωση σε ανθρώπινες συμπεριφορές. Το θέμα μου: Οι λύκοι ουρλιάζουν για την διάλυση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, εργατικών, ασφαλιστικών άρθρων και κατάργηση εργατικών ωραρίων... Και να' μαι...

Οι λύκοι ουρλιάζουν

Απόψε πάλι των λύκων τα ουρλιάσματα αναταράξαν της νύχτας

τη σιωπή
κι εγώ, προσπάθησα
να μαντέψω το γιατί.

Τα λαρύγγια των λύκων
τεντώνουν
τα σαγόνια τους πήρανε
τη θέση ωσαννά,
κι έτοιμα είναι να αρχίσουν
τα ουρλιάσματα
για ν' απειλήσουν τα πάντα
Το φεγγάρι τους είδε από εκεί.
Γελάει... και τους λέει: Ντροπή
σας...

Πάνος
01/07/2005
Νέα Ζωή

λου αριθμού φοιτητών.

Το Πάντειο Πανεπιστήμιο επανειλημμένως είχε απευθύνει αίτημα στο υπουργείο Παιδείας να δοθεί σ' αυτό το οικόπεδο του βρισκόταν δίπλα του. Μάταια. Το οικόπεδο αγοράστηκε απ' την κυβέρνηση Σημίτη όχι για να παραχωρηθεί στο Πάντειο, αλλά για να ανεγερθεί σ' αυτό κτίριο όπου θα στεγαζόταν το υπουργείο Τύπου. Την ίδια στάση τήρησε και η κυβέρνηση της ΝΔ μεταφέροντας εκεί τη Γενική Γραμματεία Τύπου.

Ετσι είναι. Λεφτά για την Παι-

δεία δεν υπάρχουν, ενώ όταν πρόκειται για την εύρυθμη λειτουργία των μηχανισμών του «στενού» κράτους πάντα περισσεύουν.

Μετά και από αυτό, η προεκλογική δέσμευση της ΝΔ για αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ, είναι το πιο σύντομο ανέκδοτο.

Το επιβεβαιώνει και το προσχέδιο του προϋπολογισμού. Σύμφωνα με αυτό η Παιδεία διεκδικεί μόνο 3,57% του ΑΕΠ. Οπως ακριβώς και πέρυσι.

■ Το κατά Χριστόδουλον δικαίωμα στη ζωή

Ο καλός χριστιανός αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, που τον βλέπει συχνά-πυκνά δακρυσμένο το «ποίμνιο» για τα πάθη κυρίως τα δικά του και όχι των ανθρώπων, δήλωσε στη συνάντηση που είχε με τις αθλήτριες του μπιτς βόλεϊ:

«Οποιος δεν πιστεύει στην Ελλάδα, στην πατρίδα και την αξία του, δεν ξέρω αν έχει το δικαίωμα να ζει σ' αυτή τη χώρα και σ' αυτή τη ζωή... Αυτό σημαίνει ορθόδοξος χριστιανός, ορθόδοξος ελληνας».

Μάλιστα! Ασφυκτικά τα όρια «αυτής της χώρας» και «αυτής της ζωής» από αυτόν τον καλό χριστιανό σε τούτο το κίρυγμα φασιστικής έμπνευσης.

Μας ήρθε στο νου τούτο το κίρυγμα «αγάπης» τώρα που οι κολασμένοι της Γαλλίας ξέσπασαν στους δρόμους την οργή τους.

Πώς αποκάλεσε ο Σαρκοζί και από κοντά όλο το σκυλολόι τους εξεγερμένους;

Ε, κάπως έτσι μίλησε και ο Χριστόδουλος, καρφώνοντας βλέμματα μίσους σ' αυτούς που η ανεργία, η φτώχεια, ο καθημερινός εξευτελισμός της προσωπικότητας, η περιθωριοποίηση, τους κάνει να μην αισθάνονται τόσο «Ελληνες» και ευτυχείς που ζουν σ' αυτή τη χώρα.

BINTEOPROVOLES κάθε Παρασκευή στην «Κόντρα»

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Ο καιρός κρύωσε και ζορίζομαι να πάρω πετρέλαιο. Τα ειδή πρώτης ανάγκης αυξήθηκαν και δεν μπορώ να τα βγάλω πέρα. Τα φροντιστήρια των παιδιών ζητάνε χρήματα κι εγώ δεν έχω. Οι λογοριασμοί έρχονται ο ένας πίσω από τον άλλον κι εγώ απελπίζομαι. Είπα να βρω δεύτερη δουλειά, μα δεν έχω καλά - καλά ούτε την πρώτη. Με ταΐζουν σκουπίδια, μου τάζουν, με χλευάζουν, αποστρέφουν το βλέμμα τους λέγοντας μεγάλα λόγια. Τους πιστεύω, δεν έχω άλλη επιλογή. Και τι μπορώ να κάνω δηλαδή; Πάω στο καφενείο και ξεχνιέμαι. Μπορεί και να συζητώ για την μεγάλη αλλαγή που ποτέ δεν έρχεται. Επειτα γυρίζω σπίτι και βλέπω τηλεόραση. Ξεχνιέμαι. Πάω και στο γήπεδο για να εκτονωθώ. Ισως να ξέρω τι συμβαίνει, ίσως πάλι και όχι. Τί σημασία έχει; Είμαι λίγο πατριώτης και λίγο απόπτης, λίγο ξεσηκωμένος και λίγο σκυφτός. Ε, και τι έγινε; Σκυρτός και γκρίζος, εξακολουθώ να μεταφέρω πρόγματα σε ονήλιες αποθήκες, να τα στοιβάζω μαζί με τις μέρες μου που τελείωνουν. Τα πρόγματα δεν τελειώνουν, θα έρθουν άλλοι μετά από μένα να συνεχίζουν να τα πηγανοφέρουν. Τα παιδιά μου όμως δεν θα γίνουν έτσι, θα έχουν καλύτερη μοίρα, θα ζήσουν σε καλύτερο κόσμο. Γ' αυτό τα έκανα. Τί να έκανα, έτσι κάνουν όλοι. Θα στριμωχτώ, θα θυσιαστώ για να μην πάνε στη φάμπρικα, να μην μεταφέρουν πρόγματα. Να μεταφέρουν χαρτιά κι εντολές, να γίνουν κάποιοι. Στην ανάγκη, θα ψηφίσω κάποιον γνωστό για να τους τακτοποιήσει. Σιγά, και τί έγινε; Καλές οι ιδέες, αλλά οι καιροί άλλαξαν. Κι εμείς φάγαμε κυνηγητά και διώξεις, αλλά πέρασαν αυτά. Αγωνιζόμαστε από άλλες σκοπιές και προσδοκούμε ένα καλύτερο μελλον για όλους.

Είμαι ο καθημερινός άνθρωπος. Λίγο απ' αυτό, λίγο από κείνο. Ολοι εμένα επικαλούνται, δίχως να με ρωτήσουν, δίχως καν να δουν τι θέλω πραγματικά. Ισως η πορεία μου να δείχνει τον δρόμο που επελέξα, ίσως πάλι και όχι. Βέβαια, αν με ρωτήσουν, ίσως κι εγώ να μην ξέρω τι θα απαντήσω. Μα πώς να εμφένω σε πρόγματα που ξεθωριασαν στο χρόνο; Πώς μπορώ να μένω έξω από το παιχνίδι; Θα στηρίξω τον ογώνα, μα όταν πάω στην πάτη, θα ξεσκιτώ για ν' απολαύσω τα αγάθα της εποχής μου, έστω κι αν σκιώ κομμάτια από τις σάρκες μου για να τα αποκτήσω. Είπαμε, είμαι ο μέσος ανθρωπούς. Και πρέπει να ισορροπώ. Τι κι αν γίνομαι οχρέος; Με βολεύει να φαίνεται πως δεν ευθύνομα εγώ γ' αυτό. Εννιά στους δέκα από μας, ψηφίζουν τα κοινοβουλευτικά κόμματα. Είμαστε απατημένοι, ω ναι, απατημένοι. Το ίδιο ποσοστό βλέπει τα μεγάλα τηλεοπτικά γεγονότα. Είμαστε απατημένοι. Στις διεκδικήσεις, στις πορείες, στους ογώνες, πάει ο ένας που περισσεύει και φωνάζει για όλους. Αν βγει κάτι καλό,

Καλό το παραμύθι, αλλά δεν έχει δράκο

Ηστήλη προτείνει (παρά το προχωρημένο της ώρας) στους αναγνώστες της να παρακολουθούν το σόου του Τάκη Τσουκαλά στην εκπομπή των οργανωμένων οπαδών του Ολυμπιακού στο TV Magic. Ρεσιτάλ δίνει ο άνθρωπος και προσπαθεί να εκφράσει αλλά κυρίως να παραμυθάσει την απανταχού γαυρούσην, η οποία το τελευταίο διάστημα δεν βρίσκεται στα καλύτερά της. Η κατάσταση διορθώθηκε λίγο μετά τη νίκη επί της Ξάνθης και την επαναφορά στην κορυφή του βαθμολογικού πίνακα, όμως η γκρίνια παραμένει.

Η γραμμή που προσπαθεί να περάσει ο... συνάδελφος είναι ότι οι βασικοί υπεύθυνοι για την πορεία της ομάδας και ιδιαίτερα την ευρωπαϊκή είναι οι παίχτες που έχουν αποκτήσει δημιουργήσει κλίκες και ομάδες και βάζουν το προσωπικό τους συμφέρον πάνω από αυτό της ομάδας. Στη συνέχεια καταλογίζει ευθύνες στον πρόεδρο που το τελευταίο διάστημα δεν ασχολείται όσο πρέπει με την ομάδα και έχει αφήσει τους παίχτες να κάνουν κουμάντο, ενώ αφήνει και κάποιες αιχμές για τη μεταγραφική πολιτική της ΠΑΕ Ολυμπιακός. Τέλος, το μικρότερο, έως και μηδενικό, ποσοστό ευθύνης καταλογίζεται στον προπονητή, ο οποίος διαφημίζεται ως ο προπονητής που μπορεί να κάνει την ομάδα υπολογίσιμη ευρωπαϊκή δύναμη, εφόσον εξασφαλιστούν οι απαραίτητες προϋποθέσεις, εφόσον δηλαδή του πάρει ο πρόεδρος τους παίχτες που θα ζητήσει.

Οσοι δεν γνωρίζουν πρόσωπα και πρόσημα στο ελληνικό ποδόσφαιρο θα αναρωτιούνται πώς είναι δυνατόν σε μια εκπομπή των οργανωμένων οπαδών (που ελέγχονται από την διοίκηση), η οποία φιλοξενείται σε κανάλι που ελέγχεται από τον πρόεδρο, ο κύριος αποδέκτης της κριτικής να είναι ο τελευταίος, ο οποίος μάλιστα δεν δεχτεί να ενοχλείται από αυτά που λέει ο υπόλληλός του. Η απάντηση είναι πολύ απλή. Ας θυμηθούμε αγαπητοί αναγνώστες τον τρόπο που αντιδρούν οι αλήτες-ρουφιάνοι-δημοσιογράφοι σε περιόδους κοινωνικής ή πολιτικής αναταραχής. Ουρλιάζουν τα κανάλια για την ανικανότητα του πολιτικού κόσμου και της κυβέρνησης να βρουν λύση, την «πέρτουν» στον πρωθυ-

πουργό, τον οποίο κατηγορούν συνήθως για λανθασμένους χειρισμούς και για ελαστικότητα απέναντι στους όχρηστους κρατικούς αξιωματούχους που χειρίζονται το θέμα και στήνουν στα τηλεοπτικά παράθυρα ατέρμονες συζητήσεις προκειμένου να βρεθούν θετικές λύσεις για να βγει η κοινωνία από το αδιέξοδο. Επί της ουσίας προσπαθούν να διαχειριστούν τις αντιδράσεις του κόσμου, να τις περιορίσουν μέσα στα όρια του συστήματος, να μην αφήσουν το λαό να σκεφτεί άλλου ειδους δυναμικές λύσεις, αλλά να περιοριστεί σε αυτές που του προτείνουν από τα τηλεοπτικά παράθυρα και το κυριότερο προσπαθούν να τον κάνουν παθητικό τηλεθεατή στον καναπέ του σαλονιού του και όχι διεκδικήτη του δίκιου του στο δρόμο. Εκτελούν, δηλαδή, διατεταγμένη υπηρεσία για την προστασία του συστήματος που συνειδητά υπηρετούν και μάλιστα σε αγαστή συνεργασία με τους πολιτικούς, ακόμα και με αυτούς που «καταγγέλλουν».

Τηρουμένων των αναλογιών, κάτι αντίστοιχο συμβαίνει και με τον Τάκη Τσουκαλά. Ο κόσμος του Ολυμπιακού είχε αλλοφρονήσει από την ευρωπαϊκή και όχι μόνο πορεία της ομάδας του και μετά την ευρωξεφτίλα από τη Λιόν στο Καραϊσκάκι αντέδρασε ιδιαίτερα δυναμικά, αν σκεφτούμε την σύνθεση των θεατών στα ευρωπαϊκά παιχνίδια του Ολυμπιακού, και προς τη σωστή κατεύθυνση. Οι οπαδοί του Ολυμπιακού δεν ζήτησαν την απομάκρυνση του προπονητή, αλλά την έπεσαν στους παίχτες που σέρνονταν, αλλά κυρίως στον Κόκκαλη που δεν βάζει το χέρι στην τοξή περί για να φέρει παιχταράδες στην ομάδα.

Την επόμενη στηγμή έπιασε δουλειά ο Τσουκαλάς και προσπάθησε να μαζέψει τις αντιδράσεις του κόσμου του Ολυμπιακού και να τις βάλει σε ανεχτά από τον πρόεδρο καλούπτια. Η κριτική του, όπως είπαμε και παραπάνω, εστιάζεται στους παίχτες και ιδιαίτερα τους πρωτοκλασάτους που αδιαφορούν για την προρεία της ομάδας και ενδιαφέρονται μόνο για την πάρτη τους. Μιλάει για την ανάγκη ανανέωσης της ομάδας η οποία αποτελείται από παίχτες που έχουν κορεστεί από τίτλους και δεν έχουν κίνητρο, την πέφτει στον Κόκκαλη για-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

δρο.

Καλό το παραμύθι, αλλά δεν έχει δράκο.

Κος Πάπιας

ΥΓ1: Είμαι σίγουρος ότι έχει απαντηθεί το ερώτημα: «γιατί δεν αντιδρά ο Κόκκαλης στις απειλές του Τσουκαλά?». Δεν ήταν όμως ίδια η αντίδραση του Σωκράτη και δεν έμεινε άφωνος και απαθής, στο κράξιμο που έφορε κατά τη διάρκεια του ογώνα με την Λιόν, όταν ολόκληρο το Καραϊσκάκι έκραζε αυτόν και τους παίχτες και απαιτούσε άμεσες λύσεις. Οι οπαδοί του Ολυμπιακού απαιτούσαν εδώ και τώρα μεταγραφές, ορισμένοι έκαιγαν επιδεικτικά τις κάρτες μέλους και κάποιοι άλλοι δεν δίστασαν να του τις πετάξουν στα μούτρα. Ήταν η πρώτη φορά που ο κόσμος του Ολυμπιακού του καταλόγιζε με τον πιο καθαρό τρόπο ευθύνες για την πορεία της ομάδας και αφισβήτησε τις επιλογές και ο πρόεδρος δεν το ανέχτηκε. Την επαύριο κιόλας έκανε μια οργισμένη δήλωση με την οποία ξεκαθάρισε ότι δεν θα δεχτεί καμία αφισβήτηση, επανέλαβε ότι αυτός είναι το μοναδικό αφεντικό στην ομάδα, απαίτησε από όλους να δεχτούν αδιαμαρτύρητα και χωρίς καμία κριτική τις επιλογές του, πρόβαλε τη συμβολή του στην κυριαρχία του Ολυμπιακού στην Ελλάδα και θύμισε σε όλους ότι αν δεν υπήρχε αυτός δεν θα υπήρχε Ολυμπιακός. Μετά, άρχισε η εκπομπή του Τσουκαλά.

ΥΓ2: Είμαι σίγουρος ότι δεν έχετε παρακολουθήσει το νέο σίριαλ του Παπακαλιάτη και επειδή η διπλωμή πολιτιστική στηλή δεν πρόκειται να ασχοληθεί με αυτό, πέφτει στις πλάτες της αθλητικής και ένα μέρος από την πολιτιστική σας ενημέρωση. Βέβαια, ούτε και εγώ έχω δει το συγκεκριμένο σίριαλ και δεν γνωρίζω ούτε το κανάλι που το φιλοξενεί, όμως μου κίνησε το ενδιαφέρον μια συζήτηση γ' αυτό ανάμεσα σε συναδέλφισσες στο γραφείο και ιδιαίτερα η ιδιότητα του πρωτογονιστή: φυσικοθεραπευτής με δίπλωμα ιστιοπλόου ή το αντίθετο, γιατί δεν συγκράτησα ακριβώς τα σχόλια. Πρέπει καταφήγη να παραδεχτούμε ότι το παλικάρι μπορεί να μην έχει ταλέντο, αλλά έχει φαντασία και προσφέρει γλει-

■ ΛΑΡΣ ΦΟΝ ΤΡΙΕΡ

Manderlay

«**X**αστούκι στο γούστο του κοινού». Ετοι τιτλοφορούνταν το πρώτο μανιφέστο των ρώσων φουτουριστών το 1913. Ήταν μια από τις πολλές αβάν γκαρντ επικλήσεις, που ζητούσε να καταστρέψει την αστική αισθητική και τις συμβάσεις σ' όλους τους τομείς της τέχνης. Στην κινηματογραφική τέχνη, αναγελόταν το σχέδιο για μια επίθεση στο παλιωμένο ήδη εμπορικό θέαμα, στα προβλέψιμα, χιλιοεπωμένα δακρύβρεχτα σενάρια.

Γνήσιος επίγονος εκείνης της πρωτοπόρας ανατρεπτικής κατεύθυνσης, ο Λαρς Φον Τρίερ είναι το κινηματογραφικό πρόσωπο του καιρού μας: καινοτόμος, τολμηρός, προκλητικός και ταυτόχρονα «στρατευμένος». Οπως ακριβώς ο Ρόμπερ Μούζιλ έφερε στη θέση του παραδοσιακού μυθιστορήματος τη φιλοσοφική σκέψη, έτσι και ο Τρίερ μετατρέπει το κυρίαρχο στον κινηματογράφο αφηγηματικό μοντέλο

σε φιλοσοφικό δοκίμιο. Χρησιμοποιώντας μια εξαιρετικά αφαιρετική φόρμα, ώστε να τονιστούν μόνο τα ουσιώδη, ο θεατής προσκαλείται σε μια δαιμονική ενεργοποίηση της σκέψης του προκειμένου να υπερβεί καθιερωμένες ιδέες και μύθους. Σ' ένα σκηνικό που όπως ακριβώς και στο Dogville (το πρώτο μέρος της τριερικής τριλογίας για την Αμερική) θυμίζει ένα τεράστιο επιτραπέζιο παιχνίδι, ο θεατής καλείται μέσα από μια δύσκολη παρτίδα να κατανοήσει τη διαλεκτική αντιφορτικότητα των τεκταινομένων.

Αν προεκτείναμε τη ρίση του Μαρξ ότι «η απελευθέρωση της εργατικής τάξης είναι υπόθεση της ιδιαίτερης τριλογίας για την Αγγλία», θα διέπει την προετοίμαση της προκειμένου να υπερβεί καθιερωμένες ιδέες και μύθους. Σ' ένα σκηνικό που όπως ακριβώς και στο Dogville (το πρώτο μέρος της τριερικής τριλογίας για την Αμερική) θυμίζει ένα τεράστιο επιτραπέζιο παιχνίδι, ο θεατής καλείται μέσα από την καρδιά του ζητήματος που ο Τρίερ πραγματεύεται στο

Manderlay. Εξοργισμένος με τα όσα οι ΗΠΑ επιβάλλουν σήμερα στον πλανήτη και με το πώς η Δύση προσπαθεί να εκδημοκρατίσει (!!!) τις ισλαμικές χώρες, ο Τρίερ χρησιμοποιεί αλληγορικά την «επανάσταση» των μαύρων που δεν έγινε ποτέ για να αναδείξει τα παραπάνω και επιπλέον για να αποδομήσει την περιβόητη ελευθερία της βούλησης, μια ελευθερία που δεν είναι τίποτα περισσότερο παρά η συνειδηση της αναγκαιότητας. Ετοι, όσο κι αν η «ιδεαλίστρια» λευκή ηρώιδα του προσπαθεί να ελευθερώσει τους μαύρους και να δημιουργήσει μέσω αυτών μια δίκαιη αισθητική σε έναν κόμμα που δεν πάντα με την αφέρει την προστασία τους!-, εκείνοι

Δωροπλοκίες

Στους δρόμους παίρνεις το Μπαχαλορεά!

The end is just the beginner (LED ZEPPELIN)

Vivre la haine! Vivre des miserables!

La sédition est la solution

◆ Βιασμός=μη συναινετικόν σεξ.

◆ Γ. Πατσιλινάκος: «Συνεχίζω τον αγώνα από άλλο μετερίζ» (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 4/11/05). Καλό βόλι καπτετάνιε...

◆ Ακόμα ζει/ο Σαρκοζ;

◆ «Συνδικαλισμός στις ένοπλες δυνάμεις» (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 4/11/05): αυτό μάς μάρωνε...

◆ ΠΑΡΟΝ, 30/10/05: «Οι αντάρτες του ΠΑΣΟΚ» - Σε δήμους και νομαρχίες. (Είπα και γω).

◆ «...συκοφαντώντας τους αγωνιστές της ΕΟΚΑ ως φασιστές» (Γ. Καραμπελιάς στο ΠΑΡΟΝ, 30/10/05. (Γρίβαμ' σε θέλ' ο... Καραμπελιάς!).

◆ Τελικά (παρά το ΕΥΡΩΠΑΪΟ της Ελευθεροποίησης) πάλι Ευρωπέος ο Παναθηναϊκός.

◆ «Έγεννήθη κοινωνικό μανιφέστο» έγραψε η ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ για το Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς. (άστο και... μανιχέστο, δικέ μου).

◆ «Η ισχυροποίηση της ταξικής τους Ομοσπονδίας μέσα από το συνέδριο της ΟΕΚΙΔΕ που θα διεξαχθεί στις 5 και 6 Νοέμβρη, αλλά και η προετοιμασία για τις εκλογές στο κλαδικό Συνδικάτο που θα γίνουν μέσα στο μήνα, είναι το βασικό ζητούμενο για τις εργάτριες της ΣΕΞ-ΦΟΡΜ...». (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 1/11/05). (Αντ' αυτών αποφασίζομεν...).

◆ Τα ίμια και τα ίμια μας πρήξανε τα αρχιμία!

◆ Α-κρατική δικτατορία του προλεταριάτου (σε τοίχο). Πώς λέμε... Ακράτητος;

◆ «Η γρίπη των πουλερικών μπορεί να είναι μια σοβαρή υπόθεση. Μπορεί. Γιατί ακόμα δεν είναι... Ευτυχώς οι φόβοι δεν επιβεβαιώθηκαν σε καμιά από τις προαναφερθείσες περιπτώσεις...».

◆ Η ΕΠΟΧΗ, 30/10/05. (Για την κομμουνιστική ανανέωση, για το σοσιαλισμό και κυρίως

Δι' ευχών των αγίων..... Αμήν!

με... υπευθυνότητα). Επ' ευκαιρία: πόσο πάει η σελίδα (όλη) η διαφήμιση της EUROBANK (στο ίδιο φύλλο); (Ναι, ναι, είμαι και κεντρεχής).

◆ «Πράγματι οι κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις συνεπικουρούμενες σε ρόλο πρωταγωνιστή μάλιστα από την κοινοβουλευτική Αριστερά του τότε ενιαίου Συνασπισμού, δηλαδή του ΚΚΕ και της ΕΑΡ, παρέδωσαν συχνότητες, γη και ύδωρ στον Υμηττό, στην Πάρνηθα και σε όλη την Ελλάδα σε εργολάβους, νταβατζήδες και απόφοιτους φυλακών». Από το φύλλο 788 της ΕΠΟΧΗΣ. (Ουδείς αναμάρτητος, έτσι;).

◆ «Ενωτική δράση οικοδύμων»: «Ποιός αναλαμβάνει την ευθύνη για το τεράστιο κόστος αυτών των εκλογών που κοστίζει στο συνδικάτο μόνο για τους δικαστικούς αντιπροσώπους περίπου 6.000 ευρώ την ημέρα και θα ξεπεράσουν συνολικά τις 200.000 ευρώ?». Βέβαια η Εν. Δρ. Οικοδύμων απευθύνει τα ερωτήματα στην ...εφορευτική επιτροπή και στους Δικαστικούς (Οχι, όχι, δεν την ενοχλεί η κοινοβουλευτικοποίηση του συνδικάτου...).

◆ «Ενας χιλιονός σχεδιαστής μόδας στο πλευρό του Ούγκο

ρα, δηλαδή);

◆ «Είναι επίσης απαραίτητο να προσθέσουμε πως, σύμφωνα με τη διεθνή ειδησεογραφία, κάποιοι από τους δράστες είναι "ατιμασμένες" γυναίκες οι οποίες αναγκάστηκαν να "αυτοκτονήσουν" επειδή αυτό ήταν το μοναδικό μέσο εξιλέωσης για την παράβαση των επιταγών του ισλαμικού νόμου». (Πίσω από την Ιντιφάντα του 21ου αιώνα), εκδόσεις Κόκκινο Νήμα). (Εκεί που ούτε ο Τύπος της κυριαρχίας στην Ελλάδα τόλμησ...).

◆ Ενδιαφέρον το (πρώτο μέρος από το) άρθρο «Το Μπουντρούμι - η φυλακή μέσα στην κοινωνία φυλακή» (Τα παιδιά της γαλαρίας, τεύχος 11).

Βασίλης

■ Αυτή είναι Δικαιοσύνη (1)

Δεν ξέρουμε αν είναι πραγματικοί ή όχι οι «σοβαροί λόγοι υγείας» που επικαλέστηκε ο καταδικασμένος για εκβιασμούς μεγαλοκαπιταλιστών ακροδεξιός εκδότης Γρηγόρης Μιχαλόπουλος. Εκείνο που ξέρουμε είναι ότι το δικαστήριο τους έκανε δεκτούς και ο Μιχαλόπουλος είναι προσωρινά ελεύθερος με μοναδικό περιοριστικό όρο την καταβολή εγγύησης 50.000 ευρώ. Ψήφουλα, βέβαια, για τον Μιχαλόπουλο, ο οποίος μπορεί να κάνει και τα ταξιδιά του στο εξωτερικό.

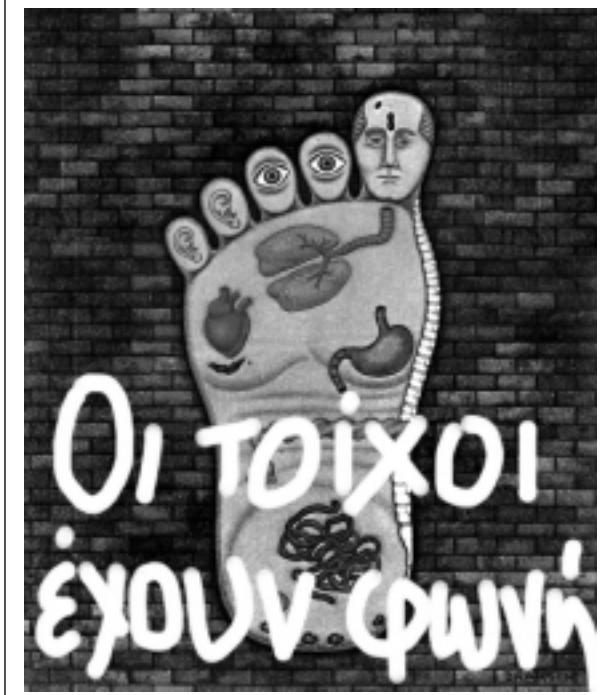
Συγκρίνετε τη συμπεριφορά του δικαστικού μηχανισμού έναντι του Μιχαλόπουλου με εκείνη έναντι του σακατεμένου Σάββα Ξηρού, που του αρνήθηκαν με δικονομικά τερτίπια την αποφύλακιση, μιλονότι αποδεδειγμένα είναι σχεδόν τυφλός και κουφός και με πολλά αικόμα προβλήματα και πρέπει να κάνει σωρεία επεμβάσεων, ενώ στη φυλακή η κατάστασή του χειροτερεύει, διότι δεν έχει στοιχειώδη πρόσβαση στις απαραίτητες υπηρεσίες περιθαλψης.

■ Αυτή είναι Δικαιοσύνη (2)

Ξέρετε πόσο κάνει ένας νευσκαρέ στο κυλικείο-καφετέρια του Εφετείου της Αθήνας; Τρία ευρώ και τριάντα λεπτά. Οχι μόνο αυτός που σερβίρουν στα τραπέζια οι σερβιτόρες, αλλά και ο καφές σε πλαστικό κύπελλο, που τον παίρνει έξω ο πελάτης. Ούτε κυριλέ καφετέρια στο Κολωνάκι να ήταν. Στο ίδιο κτίριο, ένα μικρό κυλικείο σε άλλο όροφο, που το γνωρίζουν μόνο όσοι συχνάζουν εκεί, πουλάει τον ίδιο καφέ σε πλαστικό ένα ευρώ και ογδόντα λεπτά. Αισχροκέρδεια κάτω από τη μύτη των δικαστών και με τις ευλογίες του υπουργείου Δικαιοσύνης, το οποίο φυσικά και γνωρίζει τις τιμές που «παίζουν» στο μαγαζί που το ίδιο βγάζει σε δημοπρασία.

■ Γαργάρα με σαρανταπεντάρες

Χρειάστηκε να απευθυνθούμε σε συντρόφους οικοδόμους για να μάθουμε ποιες είναι οι μεγαλύτερες πρόκες που χρησιμοποιούν στη δουλειά τους. Διότι όταν αναφερόμαστε σε οικοδόμους (έστω και γιαλαντζί) δεν μπορούμε να μιλάμε για γαργάρα με ταβανόπροκες, αλλά για γαργάρα με πρόκες που χρησιμοποιούν οι οικοδόμοι. Οι γιαλαντζί οικοδόμοι στους οποίους αναφερόμαστε είναι οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές του Περισσού. Και η γαργάρα με σαρανταπεντάρες πρόκες αφορά το αποτέλεσμα των ειλογών στο Συνδικάτο. Σχεδόν μια βδομάδα τους πήρε για να συνελθουν και να βγάλουν μια ανακοίνωση, στην οποία δεν λένε λέξη για την κατά 35% πτώση της μάζας των οικοδόμων που πήγε να ψηφίσει στο μαγαζί τους.

◆ Τέλος ανοχής! Ενότητα και αγώνας διαρκείας. Εφτασε η ώρα. Ολες/όλοι στις Γ.Σ. και τις κινητοποιήσεις του κλάδου μας (ΟΛΜΕ)

Οτε υπήρξε ανοχή απέναντι στην κυβέρνηση και της πολιτικής της. Από ποιους; Από τους εργαζόμενους; Από την ΟΛΜΕ; Η αφίσα δεν ξεκαθαρίζει το τοπίο. Υπάρχει, αλήθεια, γραφειοκράτης με τάσεις δημόσιας αυτοκριτικής; Σαφέστατα όχι. Στο κάτω-κάτω, η ηγεσία της ΟΛΜΕ, όπως κάθε σοβαρή γραφειοκρατική ηγεσία που σέβεται τον εαυτό της, το ρόλο της, λίγο ως πολύ κινήθηκε στην πεπατημένη. Επισκέψεις στα υπουργεία, συνεντεύξεις Τύπου, ημερίδες, καμιά φιλοεικοστεράωρη, συμμετοχή-αγωνιστική πάντα- στις κινητοποιήσεις της ΑΔΕΔΥ. Εδωσε τη μάχη. Οι εργαζόμενοι ήταν αυτοί που είχαν ανοχή απέναντι στην κυβέρνηση. Τώρα, όμως, που εξαντλήθηκε η ανοχή τους, κατά τη διαπίστωση και την προτροπή της αφίσας, τώρα που έφτασε η ώρα που περίμενε η ηγεσία του κλάδου, τώρα να δείτε αγώνες, τώρα να δείτε πράματα και θύματα. Αν δεν τα δείτε, δεν πειράζει. Υπάρχει και του χρόνου. Υπάρχει και του παραχρόνου. Γιατί η ανοχή απέναντι στην κυβέρνηση είναι κακή. Προς τη γραφειοκρατία καλή. Κάλλιστη.

◆ Ενας άλλος κόσμος είναι αναγκαίος (Πρωτοβουλία Γένοβα - ΣΕΚ)

Από το εφικτό στο αναγκαίο. Από την ρεαλιστικότητα στο αναπόφευκτο μιας αντικειμενικής διαδικασίας. Γιατί άλλαξε το «εφικτό» με το «αναγκαίο» το ΣΕΚ; Για να μην αντιγράψει τους ανταγωνιστές; Ή γιατί βλέπει πιο μακροπρόθεσμα τα πράματα και θελεί να εξοπλίσει ιδεολογικά τα μέλη του και τις μάζες; Δυσκολεύεται να απαντήσετε, το ξέρω. Γιατί δεν έχετε σοβαρούς προβληματισμούς. Ο σοβαρός προβληματισμός πάντες με τις σοβαρές οργανώσεις. Είναι τεράστιο πολιτικό πρόβλημα το αν ο «άλλος κόσμος» είναι «εφικτός» ή «αναγκαίος». Το ότι είναι άλλος κόσμος, αδιευκρίνιστος, δεν ενδιαφέρει, δεν πειράζει, δεν ενοχλεί. Ιστα-ίστα, διευκολύνει. Γιατί όταν λέμε άλλος εννοούμε τα πάντα και καταλήγουμε σ' έναν άλλο καπιταλισμό. Αυτός ο άλλος, αυτός ο άλλος, είν' ευεργέτης μου μεγάλος.

◆ Στο γκρίζο φόρντο της πόλης μια πινελιά κόκκινη (ΣυνΠολίτες)

Γιατί όταν είναι για εκλογές,

Ο Νοέμβρης ξαναχτυπά

Ζούμε στον «όμορφο» κόσμο των ΜΜΕ; Προβληματίζομαστε για τις εναλλαγές των ρόλων των διαχειριστών της εξουσίας; Ακολουθούμε τον άνεμο που φουσκώνει τα πανιά των πιο ισχυρών από τους ισχυρούς; Αναζητούμε τρόπους για να εξανθρωπίσουμε τη βαρβαρότητα; Η σχέση μας με το καθεστώς είναι αυτή του διούναι και λαβείν; Ο κοινωνικοπολιτικός μας σκοπός έχει το σχήμα της κάλπης; Από τον καναπέ ανατρέχουμε στην ιστορία του μακρινού Νοέμβρη;

Τότε είναι σήγουρο ότι για άλλη μια φορά θα κάνουμε ένα μνημόσυνο, μια κηδεία, στις 17 του Νοέμβρη. Ακόμα και αν πάρουμε μέρος στην πορεία, συμμετέχουμε με το βλέμμα στραμμένο στο παρελθόν. Με τον ορθολογισμό, με το ρεαλισμό στραμμένα στο μέλλον.

Τηρουμένων των αναλογιών, ένα πράγμα παραμένει σταθερό πριν από κάθε Μάη, Νοέμβρη, Οκτώβρη. Το κήρυγμα της υποταγής. Ο ρεαλισμός της ηττοπάθειας. Το βόλεμα των ατομικών στόχων. Το παράδειγμα

των συμβιβασμένων. Το πρότυπο του οσφυοκάμπτη, του χαμαιλέοντα. Με τη γνωστή επωδό: Δε γίνεται τίποτα. Ματαιότης, ματαιοτήτων, τα πάντα ματαιότης.

Το τοπίο μοιάζει βουβό, γκριζό, πολωμένο, ακίνητο. Μολονότι οι επιστήμες βροντοφωνάζουν το αντίθετο. Η ιστορία της ανθρωπότητας π.χ. έχει αποδείξει χιλιάδες φορές ότι κάτω από το παγωμένο έδαφος υπάρχουν τεράστια σεισμογενή ρεύματα. Οι συγκρούονται τεκτονικές πλάκες. Γύρω-γύρω, όμως, στον ορίζοντα της κοιλάδας των αναστεναγμών, αστραπές σκίζουν το σκοτάδι. Πότε Βόρεια, πότε Νότια, αλλά μόνιμα, σταθερά, επίμονα τα τελευταία χρόνια, Ανατολικά. Εκεί που οι βολεμένοι της ήσυχης κοιλάδας λένε ότι ζουν οι φανατισμένοι, οι καθυστερημένοι άνθρωποι. Είναι οι ίδιοι που ισχυρίζονται ότι και εδώ, στο βασίλειο του δε βαριέσαι, πολλά δικαιώματα έχουν οι υπήκοοι.

Τούτο το Νοέμβρη, που τα νέα σκάνδαλα, τα νέα κυκλώματα, οι νέες αντίπαρα-

θέσεις των διαχειριστών φαίνεται να βάζουν κάτω για άλλη μια φορά την ανεργία, τις στερήσεις, τις αντεργατικές πολιτικές και συμμαχίες, τούτο το Νοέμβρη, οι αστραπές δεν προέρχονται μόνο από την Ανατολή, που όπως όλα τα άλλα πήγαμε να το συνηθίσουμε κι αυτό. Άλλωστε, όπως είπαμε ή όπως λένε εκεί ζουν οι ισλαμιστές, οι αμφόρωτοι. Οι αστραπές σκίζουν τον ουρανό της Δύσης. Της Δύσης! Μα εκεί δεν έλεγε όλος ο καλός κόσμος ότι βρίσκεται η εύφορη κοιλάδα με τους πολιτισμένους, τους μορφωμένους, τους ήσυχους ανθρώπους, τους ψηφοφόρους;

Εκεί δεν είναι που τρώνε με χρυσά κουτάλια; Που βρίσκονται χιλιάδες χρόνια μπροστά; Δεν είναι εκεί που έχουν μάθει να λύνουν πολιτισμένα τις διαφορές τους;

Στάζει, μια πρόσκαιρη φθινοπωρινή καταγιδα θα είναι, είπονταν στην αρχή. Πρόσκαιρη μία, πρόσκαιρη δύο, πρόσκαιρη τρεις πρόσκαιρες τέσσερις, φτάσαμε στις δεκατέσσερις, παρά τις αθρόες συλλήψεις στην κοιλάδα της δημοκρατίας.

Το φάντασμα που απειλεί την εξουσία, το χρήμα, τις επιχειρήσεις έκανε πάλι απειλητικό την εμφάνισή του. Εκεί ήταν πάντα, από πάνω τους. Η συννεφιά, η ομήλη που βάρανε το τοπίο, το έκαναν να μη φαίνεται.

Αρχισαν τις αναλύσεις και την ανταλλαγή ευθυνών. Για όλα έφταγαν οι άλλοι που το παραξήλωσαν. Λες και δεν είναι το σύστημα αυτό που καθορίζει τις νόρμες της ασυδοσίας. Η αγωνία έκδηλη. Θα κρατήσει ακόμη καιρό; Θα επεκταθεί; Θα φτάσει μέχρι εδώ; Γιατί και τότε, το μακρινό Νοέμβρη, αστραπές γύρω-γύρω είχαμε. Οι μεγάλοι δεν πολυμιλούν. Οι νέοι φαίνονται ότι ήταν αλλού.

Λέτε να είχε δίκιο εκείνος ο Γερμανός, Μπρεχτ τον έλεγχον, που περίμενε τους σεισμούς όντας βέβαιος ότι θα έρθουν; Λέτε οι αστραπές, οι καταγιδες να φτάσουν στην δική μας κοιλάδα; Λέτε; Ο Νοέμβρης τι λέει; Παντελής Νικολαΐδης

ΒΑΘΥ ΚΟΚΚΙΝΟ

Κτηνωδία

Τους τελευταίους μίνες έτυχε να παρακολουθίσουμε μερικές συνεδριάσεις του Πενταμελούς Εφετείου Αναστολών, στις οποίες εκδικάστηκαν τα αιτήματα πολιτικών κρατουμένων για αναστολή εκτέλεσης της ποινής τους (Τσιγαρίδας, Π. Σερίφης, Σ. Ξηρός, Αθανασάκη δυο φορές). Γίναμε έτσι μάρτυρες μιας διαδικασίας που, όπως μας είπαν δικηγόροι, αποτελεί τη συνήθη δικαστηριακή πρακτική. Περίπου το 80% με 90% των αιτημάτων απορρίπτονται, χωρίς καμιά επιχειρηματολογία. Μ' ένα ξερό «δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του νόμου».

Γράφουμε αυτό το σχόλιο απ' αφορμή δυο γεγονότα. Το πρώτο είναι η προ λίγου καιρού προτροπή του προέδρου του Αρείου Πάγου Ρ. Κεδίκογλου προς τους δικαστές, να δείχνουν επιείκεια και να εφαρμόσουν αυτά που προβλέπει ο νόμος, μη στέλνοντας ανθρώπους για ψύλλου πίδημα στη φυλακή. Πράγματι, ο νόμος λέει πως η φυλάκιση πρέπει να εφαρμόζεται κατ' εξαίρεση και κυρίως όταν ο καταδικασθείς είναι επικίνδυνος φυγής ή τέλεσης νέων αδικημάτων. Η δικαστηριακή πρακτική, όμως δείχνει ότι κατ' εξαίρεση δίνεται η αναστολή εκτέλεσης της ποινής. Οχι μόνο από τα δικαστήρια που επιβάλλουν τις ποινές αλλά και από το Πενταμελές Εφετείο Αναστολών που εκδικάζει σχετικό αίτημα, αφού ο καταδικασθείς έχει μείνει και μερικούς μίνες στη φυλακή.

Το δεύτερο γεγονός είναι δυο χαρακτηριστικές υπόθεσεις που παρακολουθίσαμε την περασμένη Δευτέρα. Στη μία, ο κρατούμενος απέδειξε πως με τα μεροκάματα που έχει κάνει στη φυλακή έχει εκτίσει την ποινή του και ζητούσε να αποφυλακιστεί, γιατί το κανονικό αίτημά του για αποφυλάκιση μπορεί να αργούσε. Αν αποφυλακιστώ μετά από 3-4 μίνες, θα μου χρωστάνε κιόλας, ήταν το επιχείρημά του. Επιχείρημα λογικό, το οποίο απαντήθηκε με τον εξής εκπληκτικό τρόπο από τον εισαγγελέα της έδρας: Αν αργήσουν να σε αποφυλακίσουν, να κάνεις αγωγή κατά του ελληνικού δημοσίου. Επιτέλους, κάποια στιγμή πρέπει να μάθουμε να συμπεριφέρομαστε ως ευρωπαίοι πολίτες!

Στην άλλη υπόθεση, ο κρατούμενος διεκτραγώδησε την οικονομική καταστροφή της οικογένειάς του. Το ίδιο και η συνήγορός του, η οποία είχε διορισθεί αυτεπαγγέλτως, διότι ο κρατούμενος δεν είχε λεφτά να πληρώσει δικηγόρο. Δίπλα μας στο ακροατήριο καθόταν η σύζυγός του, μια νέα κοπέλα που συνεχώς έπνιγε τα αναφιλτά της. Το δικαστήριο έκανε δεκτό το αίτημα του κρατούμενου για αναστολή εκτέλεσης της ποινής του, για να μπορέσει να δουλέψει και να συντηρήσει την οικογένειά του. Με μιας έλαμψε το πρόσωπο της κοπέλας δίπλα μας. Δεν πρόλαβε, όμως, να χαρεί και ξέσπασε αμέσως σε λυγμούς: Επιβάλλει εγγύηση 5.000 ευρώ, είπε βαριεστημένα ο πρόεδρος, και πήρε το φάκελο της επόμενης υπόθεσης! Εγγύηση 5.000 ευρώ σε κρατούμενο που τον αποφυλακίζεις επειδή πρέπει να δουλέψει για να συντηρίσει την οικογένειά του. Είναι φανέρω ότι του επέβαλαν τόσο μεγάλη εγγύηση, για να καταστεί δώρο άδωρο η αποδοχή της αίτησής του. «Πού να τα βρούμε τόσα λεφτά, ας κάτσει μέσα», είπε η κοπέλα κλαίγοντας στη δικηγόρο, που επίσης έδειχνε συγκλονισμένη.

Πόσα τέτοια δράματα δεν εκτυλίσσονται καθημερινά στις δικαστικές αίθουσες; Οι δικηγόροι τα 'χουν συνθίσει, όπως οι γιατροί ενός μεγάλου νοσοκομείου έχουν συνθίσει τους θανάτους. Για μας, όμως, ήταν ένα μικρό σοκ, που μετρίασε τη χαρά μας για την αποφυλάκιση της Αθανασάκη. Κάτι πρέπει να κάνουμε και μ' αυτή την πλευρά της κρατικής κτηνωδίας.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Ερντά, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ar. Ανησ 24 - Αιγαλεο

KONTRA